

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτος ΑΓ'. Ἀριθ. Φύλλου 765

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1979

(Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεία Κένιγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

Ἐπίκαιρα θέματα

Προσφορά Συγκινητική, πολύτιμη καὶ σωστική

Ἦταν πολὺ συγκινητικὸν τὸ στιγμιότυπον: Ἐνα μικρὸ παιδάκι ντυμένον μὲ παλὰ ἑλληνικὴ ἐνδυμασία πλησίασε στὴν Ἀλεξανδρούπολιν τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ παρεκκλίνοντας ἀπὸ τὴν συνηθισμένην τυπικότητα τῆς προσφορᾶς ἀνθέων σὲ ἀφικνούμενες πρᾶσις, ἀπλωσε τὸ χεράκι του καὶ πρόσφερεν στὸν διαποροῦντα Πρωθυπουργὸν ἓνα ΜΙΚΡΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ!!!

Ὅταν μάλιστα τὸ μικρὸ παιδί, τοῦ τόνισε χαμογελαστὸ πὺς εἶναι «Σταυρουδάκι», ὁ Πρωθυπουργὸς ἐκδηλᾷ συγκινημένος, ὕψωσε τὸ χερί του μὲ τὸν Τίμιον Σταυρὸν πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν: «Ξέρετε τί μοῦ ἔδωσε; ΕΝΑ ΣΤΑΥΡΟΝ! ΙΣΩΣ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΕ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΤΗ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ἀπὸ τοὺς μεγάλους»...

Πολλὰ νομίζω, λέγουσι ἀναλυόμενα αὐτὰ τὰ λακωνικὰ ἀλλὰ καὶ Σιβυλλικὰ λόγια τοῦ Πρωθυπουργοῦ γιὰ κάθε ἀνθρώπον, μὰ καὶ παρέχουν τὴν ἀφορμὴν στὴν στήλην αὐτὴν νὰ θυμηθῇ πολλὰ παλὰ προσ-

φορὲς τέτοιες ποὺ ἔσωσαν καταστάσεις καὶ μάλιστα μετέτρεψαν τὸν ροὺν κάποιας ἀνθρώπινης πορείας. Ἡ Ἱστορία τοῦ ἔθνους μας ἔχει πολλὰ νὰ διηγηθῇ σωτήρια καὶ θαυμαστὰ συντελεσθέντα μὲ τὴν ἐμπνευσιν καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ, ποὺ μᾶς ἀγιάζει μὲ τὴν Ὑψωσίν Του ὁλόκληρον τὸν μῆνα Σεπτέμβριον.

Ἀλλὰ ἂς εὐχηθοῦμε πρῶτα στὸν Πρωθυπουργὸν μας νὰ νοιώθῃ διὰ βίου τὴν Δύναμιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἐκεῖνος ἂς ἀποβῇ βακτηρία καὶ βοήθεια καὶ σωτηρία Αὐτοῦ. Γιατὶ ὁ Τίμιος Σταυρὸς εἶναι «ὁ Φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης», εἶναι τὸ «Ἀκαταγώνιστον ὄπλον γιὰ κάθε πιστόν, ὅπως τοῦτο ἀλάνθαστα μαρτυρεῖ ἡ πέννα τῆς Ἱστορίας... Ἀρχὰς τοῦ 4ου αἰῶνος μ. Χ. μετὰξὺ Ρήνου καὶ Δουνάβεως ποταμοῦ, ἓνας ἀφθαστος πολεμιστὴς καὶ Βασιλεὺς, ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ λάμπεντος στὸν ὀρίζοντα Τιμίου Σταυροῦ ποὺ περιβάλλεται κυκλικῶς μὲ τὴν «γεγραμμένην ἐπιγραφὴν:

«ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ». Ὁρᾷ ἐναντίον τετραπλασίον συμμικτικοῦ ἔχθρου καὶ τὸν νικᾷ κατὰ κράτος.

Μπαίνει, ἀργότερα, στὶς 23 Μαρτίου τοῦ 1821, ὁ Γέρος τοῦ Μωροῦ στὴν Ἰκαλαμάτα κρατώντας Γεμάχιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐνῶ κάτοικοι γονατίζουν εὐλαβικά καὶ τὸν περιρραίνουν με δάκρυα καὶ λουλούδια.

Καὶ ὁ Κολοκοτρώνης με τὴν βαρειά καὶ ἐπιβλητικὴ φωνή του, ποὺ τρέμει ἀπὸ τὴν συγκίνησιν λέει: «ὦρέ, ἀδελφια μου, πάρτε κουράγιο γιὰ τὴν γρήγορη ἀνίστασιν τοῦ Γένους μας, γιὰτὶ με τοῦτο δῶ τὸ Ἅγιο Εὐλο ὁ Πανάγαθος Θεὸς υπέγραψε τὴν διαταγὴ τῆς Λευτεριᾶς μας... Τότε ὁ κόσμος ξεσπᾷ σὲ δυνατὸ κλάμμα καὶ ψάλλει: «Τὸν Σταυρὸν Σοῦ προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν».

Κι ὕστερα στοὺς Καταρράκτες τῆς Ναούσης, σταυροὺς κρατοῦν ἀπὸ μυρτιές οἱ κοπέλλες γιὰ νὰ ἐμφυχνώνονται προσιμώντας τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν ἀτίμωσιν τοῦ Ἀμποῦλ - Ἀδαῦδ. Κι ὅταν χάρισε τὴν λουτεριά στὸν τόπον μας ὁ Θεός, τότε ἐπάνω στὸν Ἀνκαβηττόν, κατὰ τὴν πρώτην δοξολογίαν ποὺ ἔγινε στὸν τότε Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, τὰ νεῖδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, γεμάτα Χριστὸν καὶ πίστιν,

σχηματίζουν τὴν νύχτα με ἀναμμένους δαυλοὺς τὸ σημείον τοῦ Σταυροῦ, ποὺ τὸ βλέπουν ἀπὸ κάτω οἱ Ἀθηναῖοι καὶ γονατίζουν καὶ τὸ προσκυνοῦν με εὐγνωμοσύνην, γιὰτὶ πιστεύουν ἀκράδαντα πῶς με τὸ ὅπλον αὐτὸ τὸ Ἅγιον καὶ Ἱερὸν νίκησαν στὸν τιτάνειον ἀγῶνα τους. Τί κι ἂν γιὰ τοὺς ἀθέους καὶ ἀπίστοις εἶναι ἀνυπολόγιστος δύναμις; Ἡ ἀλήθεια εἶναι μιά: «Τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον, τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ». (Α' Κοριν. α' 25)...

Αὐτὰ ὅλα ἔρχονται στὴν σκέψιν μας με τὴν αὐθόρμητη προσφορὰ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν μας, ποὺ θυμίζει ἐπὶ πλέον τὴν ἁγία καὶ αὐταῖα στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν μικρὸ καὶ πάλιν παιδί πρόσφερε στὸν Ἱερὸν Αὐγουστίνον τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον λέγοντάς του τρυφερά: «TOLLE E TEGHE» (TOLLE E LERKE), ΠΑΡΕ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΣΕ...

Ὡ! Μακάρι νὰ σταματήσουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ λίγο τὴν ἐξαλλή πορεία τους πρὸς τὸν ὀλεθρον γιὰ νὰ μελετήσουν τὴν «ΣΟΦΙΑ» καὶ «ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ» τοῦ Τιμίου, Ζωοποιοῦ καὶ Σωστικοῦ Σταυροῦ με τὴν ὁποίαν χαριτώνονται ψυχές καὶ κατατρεχόνονται οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους.

Ἀπὸ τὴν Σταυροπροσκύνησιν

Τὸ σταυρολούλουδο

Ἡ μελαγχολία τοῦ Φθιναπώρου ἀρωματίζεται ἀπὸ τὴν θεία εὐωδία τοῦ «Βασιλικῦ», τοῦ Ἁγιασμένου καὶ δλόδροσου καὶ καταπράσινου σταυρολούλουδου ποὺ χρόνια καὶ χρόνια ἦταν ὁ πιστός, βουβὸς καὶ τιμητὸς σὺντροφος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὅταν ἦταν κοιμημένος στὰ σπλάχνα τῆς γῆς. Με αὐτὸ τὸ εἶδος λουλούδι σὲ κάθε Σταυροπροσκύνησιν στολίζομεν τὸ σκοτεινὸ ὄργανον τῆς σωτηρίας μας καὶ Τρόπαιον Θεοῦ καὶ τῆς Πίστεώς μας.

Αἰῶνες διολιχένους τὸ μεθυστικὸ αὐτὸ ἀγιολούλουδο ὁ Βασιλικὸς εὐφραίνει τὴν ψυχὴν τοῦ πιστοῦ γιὰτὶ με τὸ ἄγγιγμα τῶν χειλέων μας ἐπάνω στὸν Τιμιὸν Σταυρὸν ἡ συναρπαστικὴ εὐωδία του τὸν πλημμυρίζει. Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ ἁγιασμένος ἀνθὸς εἶναι μιὰ ἀρμονικὴ σύνθεσις τοῦ πράσινου χρώματος, μιὰ χαριτωμένη, ὅπως θὰ λέγαμε συνάντησις καλλιτεχνικῶν γραμμῶν, στὸν «πικινόφυλλον» καὶ σγουρὸ Βασιλικὸ καὶ «στὸν πλατύφυλλον» ποὺ μπροστὰ τους ὠχριοῦν οἱ περιφημότεροι πίνακες τῶν καλυτέρων ζωγράφων τοῦ κόσμου. Πόσες καὶ πόσες φορὲς ἡ ἐκλεπτυσμένη καρδιά τοῦ πιστοῦ δὲν στάθηκε με θάμβος μπροστὰ στὴν ἀρμονικὴ ὁμορφία του γιὰ νὰ ὑμνήσῃ τὸν Δημιουργόν του; Κι ὅταν θελήσῃ κανεὶς νὰ μετρήσῃ με ὑπομονὴν αὐτὸν τὸν καθωρισμένον ἀριθμὸν τῶν φύλλων, τότε τοῦ ἔρχονται στὸν νοῦν τὰ λόγια τοῦ Πυθαγόρα: «Πάντα ἐν ἀριθμῷ γίνεσθαι».

Καὶ εἶναι καθολικὸ τὸ φαινόμενον τῆς συγκινήσεως στὸ ἀντίκρουμα τοῦ μυρωμένου Βασιλικῦ, γιὰτὶ αὐτὴ ἡ ἔκφρασις μιᾶς τελείας φυσικῆς ὀραιότητος ἀφάνταστα συγκινεῖ τὴν ἀθάνατην ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ, τοῦ νέου, τῆς παρθένου, ἀλλὰ καὶ στὸν γέρο ἀσπρημάλλη φέρει τὴν συγκίνησιν κάποιος ἱερῆς ἀναμνήσεως. Πόσιν καὶ πόσων ἀγάπην δὲν προσέφεραν στὸ Σταυρολούλουδο αὐτὸ οἱ πρόγονοί μας Βυζαντινοί;

Ἀλλὰ καὶ σήμερα, παρὰ τὴν τόση ἠθικὴν κρίσιν τοῦ κόσμου ποὺ πολλοὶ θέλουν τὸ γινώσκον τῶν ἠθικῶν καὶ ἱερῶν ἀξιών, πόσοι καὶ πόσοι ἄνθρωποι δὲν νοιώθουν τὴν ἀγιαστικὴν εὐωδία του μέχρι τὰ μύχια τῆς ψυχῆς των;

Κι αὐτὸ τὸ ὁμαρολούλουδο, με τὸ σεμνὸ τὸ χρῶμα, εἶναι παρὸν πάντα σ' ὅλες τῆς ἐκδηλώσεις τοῦ Θεοσευκτικοῦ μας βίου. Πρῶτο πάντα αὐτὸ τὸ λουλούδι στὶς δυὸ Σταυροπροσκυνήσεις τοῦ χρόνου. Πρῶτο σ' ὅλα τὰ πανηγύρια, μὰ στὶς λύπες καὶ στὶς χαρὲς πρῶτο τὸ λουλούδι αὐτό...

Αὐτὸ συντροφεύει τὸν ἄρρωστον στὸ μικρὸ βάζο δίπλα στὸ κρεβάτι του καὶ αὐτὸ στολίζει τῆς γλάστρες σὲ κάθε φτωχογειτονιά καὶ αὐτὸ τὸ λουλούδι εἶναι ὁ στολισμὸς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῆς Πίστεώς μας.

Αὐτὸ τὸ λουλούδι κατὰ τὴν ἔκφρασιν μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός, ὑψώνει τὴν ψυχὴν μας μέχρι

τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ στὰ εὐγενέστερα στρώματα τῆς φαντασίας γιὰ νὰ δοῦμε περασμένα μεγαλεῖα καὶ παλῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ ἄγγιγμα τοῦ λουλουδιοῦ αὐτοῦ σὲ κάθε Σταυροπροσκύνησιν μᾶς θυμίζει τὴν Πίστιν τὴν αἰώνια καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τὴν σεμνοπρεπῆ στὸν Ἐσταυρωμένον Δεσπότην μας, ὅπως τὰ τριαντάφυλλα θυμίζουν τὴν πρόσκαιρη δύναμιν, τὸ χουσάνθεμο τὴν θλίβιν, τὸ στάχυ τὴν ἀρθονία καὶ ἡ ἡρα τὸ πάθος. Μὰ ὁ Βασιλικὸς μιὰ πιδ δυνατὰ καὶ πιδ ὁμορφα στὶς ψυχὰς τῶν πιστῶν κάθε φορὰ ποὺ ὑψώνεται ὁ Τίμιος Σταυρός.

Σερνέ καὶ εὐοσμε Βασιλικέ! Λουλούδι τοῦ Σταυροῦ! **ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ!** Ἀφροσιωμένη συντροφιά στὰ βάθη τῆς γῆς τοῦ Ζωοποιοῦ Ἐόλου, κάμε καὶ μᾶς νὰ σοῦ μοιάσωμε. Νὰ εὐωδιάζωμε σὺν Ἑσένα, τὸ ἄρωμα τῶν ἀγαθῶν πράξεων καὶ τῶν εὐγενῶν σκέψεων.

Νάχωμε τὴν σεμνότητα καὶ τὴν ἀπλότητά σου καὶ νάμαστε ἀφοσιωμένοι, ὅπως σὺ στὸν Ἀυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστόν.

Ἀξιοζήλευτο μὰ καὶ ταπεινὸ λουλούδι τοῦ Χριστοῦ πόσον θὰ ἤθελα νὰ σοῦ μοιάσω.

ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΕΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Ποίημα τοῦ ὑμνογράφου Κοσμά.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.)

«Σταυρὸν χαράξας Μωϋσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας τὸ ἀήτητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξάσται».

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ὁ Μωϋσῆς χαράξας τὸ σχῆμα τοῦ Σταυροῦ μὲ τὴν ῥάβδον του), πρῶτον κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἐχώρισεν εἰς δύο τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, χάριν τοῦ Ἰσραηλικοῦ Λαοῦ, ὅστις ἐπέρασεν πεζός. Ταύτην δὲ (ἐκ δευτέρου) ἵνα ἀναστραφοῦν τὰ νερά εἰς τὴν θέσιν

τοὺς («ἐπιστρεπτικῶς») ἐκτύπησεν, ὥστε νὰ γραφῇ (νὰ εἰκονισθῇ) εἰς τὸ πλάτος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, τὸ ἀνίκητον ὅπλον, δηλ. ὁ Σταυρός, καὶ ἤνωσεν πάλιν τὰ χωρισθέντα νερά, ἀφοῦ κατεπόντισε τὸν Φαραὼ μὲ τὰ ἄρματα του. Διὰ τοῦτο ἄς ψάλλωμεν τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν μας, τὸν ἐπινίκιον αὐτῶν ὕμνον, διότι πάρα πολὺ εἶναι δοξασμένος.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ἐρυθρὰ θάλασσα εἶναι ἡ παρούσα ζωὴ. Αἰγύπτιοι οἱ πονηροὶ δαίμονες. Ταυδαῖοι, γενικῶς ὁ ἀνθρώπος. Ἐκ τῆς οἰχμαλώσεως τοῦ διαβόλου, ὁ ἄνθρωπος λυτροῦται, μεταβαίνει δηλαδὴ στὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, στὴν σωτηρίαν διὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς βοηθείας τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἄς νοιώσωμεν αὐτὴν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀνεβαίνοντας τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς ζωῆς μας, ἄς ἀναζητοῦμε πάντοτε τὴν ἱερὰν βακτηρίαν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς στηρίξη καὶ ἐνδυναμώσῃ, ὥστε νὰ ἀντιπαρερχόμεθα τῖς ἀντιξοότητες τοῦ βίου καὶ ἀναδεικνυόμεθα νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

1η Ὀκτ. ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ

Πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι Ι. Μοναὶ καὶ Πουχα-στήρια. α) Ἀγία Σκέπη ΜΠΟΓΙΑΤΙ τῆς ἀειμν. Γερμ. Χριστοπόλεως. β) Ἀγία Σκέπη ΚΟΥΒΑΡΑ γ) Ἀγία Σκέπη Εἰς ΔΑΦΝΙ τοῦ Ἀρχ. Δαυὶλ Μπούρα δ) Ἀγία Σκέπη ΒΡΙΑΙΣΙΩΝ τῆς Ἀμβροσίας Μοναχῆς.

15 ΟΚΤ. ΑΓ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ — Περιστερὰς Θεοκῆς
20η Ὀκτ. ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΤΡΩΝΗΣ ΟΣΙΑΣ

α) πανηγυρίζει ὁ Ι.Ν. Ἀγίου Ἀρτεμίου Κορυθαλλοῦ β) Ἀγίας Ματρῶνης Μέσα Διδύμα Χίου.
26η Οκτ. ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

α) ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΜΦΙΛΑΗΣ β) ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ παρεκκλήσιον Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου γ) ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Πουγγάκια Φθιώτιδος.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΙΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΤ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32—ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ.: 3628.280

Διευθυντής Συντάξεως

Ἐπίσκ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιος
Τηλέφ.: 2469062

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΜΑΓΕΡ 3 — ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΥΛΟΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δραχμὰς 60

» Ἑτῆσια » 100

Ἑξωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δολλάρια 6

» Ἑτῆσια » 10

Τιμὴ φύλλου δραχ. 5

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
Κάνιγγος 32 — Τηλ. 628.280
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Π Ρ Ο Σ

Τὸν Εὐλαβέστατον Κλῆρον καὶ Λαὸν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθυνα.

Χάρις καὶ Εὐλόγη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δέ, εὐχή καὶ εὐλογία.

Ἡ Ἱερὰ Ἡμῶν Σύνοδος, συνελθοῦσα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν Αὐτῆς, τὸ πρῶτον, τὴν 13.3.79 καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 πρακ. συνεδριάσεων, — Τὸ δεύτερον τὴν 31.8.79 καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 πρακ. συνεδριάσεων καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις Κάνιγγος 32, διασκεψαμένη, ὁμοψήφως καὶ ὁμοφώνως ἀπεφασίσεν:

1ον. ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΛΡΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ, ΩΣ ΚΑΤΩΘΙ:

α) Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχ)πον κ.κ. ΑΤΕΕΝΤΙΟΝ.

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΤΗΛ.: 2610-233.

Ἱεροὶ Ναοί: Ἀγ. Παρασκευῆς, Ἀγ. Ἀνδρέου, Ἀγ. Ἀποστόλων, Γαλακτοφύσης Αἰγάλεω, Ἀγ. Φιλοθέης, Ἀγ. Ἀχιλλίου, Τιμ. Προδρομοῦ Ἀθηνῶν, Ἀγ. 3 Παρθένων, Ἀγ. Θεοδώρων, Ἀγ. Βασιλείου Ψυχικοῦ, Ἀγ. Αἰκατερίνης, Κοιμ. Τσακοῦ, Ἀναλήψεως Σπάτων, Ἀγ. Σπυρίδωνος Γαλατσίου.

6) Ἱερὰ Μητρολῆς Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος, ὑπὸ τὸν Σεβ)τον κ.κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΝ.

ΕΔΡΑ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
Ι. Μ. ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Μ. ΠΕΤΚΟ.
ΤΗΛ. 0296)27.212

Ἱεροὶ Ναοί: Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἀγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης, Εὐαγγ. Καραβᾶ, Ἀγ. Νικολάου Κορυδαλλοῦ, Ἀγ. Μηνᾶ Ἀμφιάλης, Εὐαγγ. Κορυδαλλοῦ, Ἀγ. Μαρίνης, Μεταμόρφωσης Αἰγάλεω, Ἀγ. Παύλου, Ἀγ. Γεωργίου Ταμπουρία, Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος, Ἀγ. Φιλίππου, Ἀγ. Γεωργίου Χαραυγῆς, Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Σαλαμίνος.

γ) Ἱερὰ Μητρόπολις Φθιώτιδος καὶ Θανυμακοῦ,

ὑπὸ τὸν Σεβ)τον κ.κ. ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΝ.

ΕΔΡΑ ΛΑΜΙΑ. ΤΗΛ. 0231)27846

Ἱεροὶ Ναοί: Ἀγ. Σπυρίδωνος Λαμίας, Εὐαγγ. Θεοτόκου Στυλίδος, Ἀγίου Δημητρίου Πουγκακίων, Ζωοδόχου Πηγῆς Δομοκοῦ, Ἀγ. Σεραφεῖμ Μώλου, Κοιμ. Θεοτόκου Βίτωλη.

δ) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Χριστο)λεως — Πατρῶν καὶ Πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ τὸν κ.κ. ΘΕΟΦΙΛΟΝ.

ΕΔΡΑ ΠΑΤΡΑΙ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
ΑΧΑΡΝΑΙ — ΤΗΛ. 2469.984

Ἱεροὶ Ναοί: Ἀγ. Νικολάου Μενιδίου, Ἀγ. Μάρκου Πατρῶν, 3 Ἱεραρχῶν Κορίνθου, Ἀγ. Ἰσιδώρου Καλαμάτας, Εὐαγγ. Θεοτόκου Λουτρακίου, Ἀγ. Τριάδος Ξυλοκάστρου, Εὐαγγ. Θεοτόκου Ζευγολατιοῦ, Κοιμήσεω Θεοτόκου Ἰσθμίων.

ε) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Χίου ὑπὸ τὸν Σεβ. κ.κ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ.

ΕΔΡΑ ΧΙΟΣ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
Ι. Μ. ΑΠ. ΜΑΡΚΟΥ ΚΟΡΩΠΙ — ΤΗΛ. 6622.074

Ἱεροὶ Ναοί: Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ του.

στ) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Λαρίσης — Πλαταμῶνος καὶ Ἐξαρχ. Δυτ. Μακεδονίας κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ.

ΕΔΡΑ ΛΑΡΙΣΑ. ΤΗΛΕΦ. 041)254.575

Ἱεροὶ Ναοί: Ἀγ. Ἀπόστολοι Λαρίσης, Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀμπελώνος, Προφ. Ἡλία Βερδικούσας, Εὐαγγ. Θεοτόκου Λαρίσης, Ἀγ. Ἀποστόλων Φαρσάλων, Ἀγ. Γεωργίου Κατερίνης, Εὐαγγ. Θεοτόκου Ραψάνης, 3 Ἱεραρχῶν Ἐλασσῶνος.

ζ) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας ὑπὸ τὸν Σεβ)τον κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ.

ΕΔΡΑ ΑΧΑΡΝΑΙ. ΤΗΛ. 2469.062

Ἱεροὶ Ναοί: Μεταμορφώσεως Κυψέλης, Ἀγίου Νικολάου Χαϊδαρίου, Ἀγ. Σπυρίδωνος Κρικεοῦ, Κ.

‘Αγ. Ταξιαρχῶν Ν. Ἰωνίας, ‘Αγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου, ‘Αγ. Τριάδος Μπάλλας, ‘Αγ. Γεωργίου Ν. Λιοσίων, ‘Αγ. Ἀναργύρων Ἐλευσίνος, ‘Αγ. Παντελεήμονος Π. Ἡρακλείου, ‘Αγ. Ἀντωνίου Κουκουβάωνες, ‘Αγ. Μηνᾶ Βιλλίων, Εὐαγγελιστρίας Κουκουβάωνες.

η) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Κεφαλληνίας καὶ Ἐπτανήσων ὑπὸ τὸν Σεβασμ. κ.κ. ΜΑΞΙΜΟΝ.

ΕΔΡΑ: ΒΑΣΣΑΜΑΤΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἱεροὶ Ναοί: Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπισκοπήν.

θ) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Μαραθῶνος καὶ Εὐβοίας ὑπὸ τὸν Σεβασμ. κ.κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΝ.

ΕΔΡΑ ΧΑΛΚΙΣ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ Ι. Μ. ΟΣΙΟΥ ΟΝΟΦΡΙΟΥ ΚΕΡΑΤΕΑ ΤΗΛΕΦ. 0299)69.706

Ἱεροὶ Ναοί: Εὐαγγ. Θεοτόκου Χαλκίδος, ‘Αγ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας Καρύστου, ‘Αγ. Παρασκευῆς Χαλκίδος, ‘Αγ. Γεωργίου Καρύστου, ‘Αγ. Ἰωάννης Ρώσσης Χαλκίδος, ‘Αγ. Πατέρων Ἀετὸς Καρύστου, ‘Αγ. Παρασκευῆς Ἀφράτι Χαλκίδος, Κοίμησις Θεοτόκου Φύλλα Χαλκίδος, ‘Αγ. Φανούριος Γλυφάδος.

ι) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Ταλαντίου καὶ Πάσης Βοιωτίας, ὑπὸ τὸν Σεβασμ. κ.κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ.

ΕΔΡΑ ΘΗΒΑΙ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ Π. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. ΤΗΛ. 2776.731

Ἱεροὶ Ναοί: Εὐαγγ. Θεοτόκου Πυρὶ Θηβῶν, ‘Αγ. Ἀναργύρων Δομβραϊνὰ, ‘Αγ. Ἀντωνίου Π. Ἡρακλείου, Εὐαγγ. Θεοτόκου Μπάλτσα Θηβῶν, Τιμ. Προδρόμου Λοντούφι, Ἀγίας Τριάδος Λεβαδείας, Εὐαγγ. Θεοτόκου Δομβραϊνὰ Θηβῶν, ‘Αγ. Ἀποστόλων Λεύκτρα.

ια) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Αἰγίνης καὶ Κρήτης ὑπὸ τὸν Σεβασμ. κ.κ. ΠΑΪΣΙΟΝ.

ΕΔΡΑ ΑΙΓΙΝΑ. Δ)ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΝΙΚΑΙΑ. ΤΗΛΕΦ. 4918.246

Ἱεροὶ Ναοί: Ἀπαντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἐπισκοπήν.

ιβ) Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Σταυρουπόλεως καὶ Ἑξ)ς Ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης κ.κ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ (Βοηθὸς Ἐπίσκοπος).

ΕΔΡΑ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. ΤΗΛ. 031)511.900

Ἱεροὶ Ναοί: Κοιμ. Θεοτόκου Σταυρουπόλεως, Ὁσ. Εἰρ. Χρυσ)ντου Θεσ)νίκης, Γεννήσεως Θεοτό-

κου Σεργῶν, ‘Αγ. Γεωργίου Σεργῶν, ‘Αγ. Τριάδος, Μεταμορφ. Ἀχλ)χωρίου, ‘Αγ. Εἰρ. Χρυσ. Σιδηροκάστρου, 3 Ἱεραρχῶν Δράμας, ‘Αγ. Μάρκου Εὐγ. Δράμας, ‘Αγ. Ἀθανασίου Ἀγ. Ἀθαν., ‘Αγ. Τριάδος Βαθυχωρίου, Ἀγίου Δημητρίου Καβάλας, ‘Αγ. Καλινίκου, ‘Αγ. Φανουρίου.

2ον. ΤΗΝ ΤΙΠΕΤΟΥΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ- ΣΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ:

α) Σεβ)τον Ἐπίσκοπον Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ.

β) Ἀρχ)την Διονύσιον Καλάργυρον.

γ) Ἀρχ)την Νικόλαον Διαπίδην.

δ) Πρωθυερέαν Παναγ. Παναγιωτόπουλον.

ε) Ἀρχι)την Εὐθύμιον Μπαρδάκον.

3ον. ΤΟΝ ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ:

Α. Α)ΒΑΘΜΙΟΝ ΣΤΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗ- ΡΙΟΝ.

α) Σεβ)τον Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΝ, Πρόεδρον.

β) Σεβ)τον Χριστ)λεως—Πατρῶν καὶ Π. Πελοποννήσου κ.κ. ΘΕΟΦΙΛΟΝ, μέλος.

γ) Σεβ)τον Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ, μέλος.

δ) Σεβ)τον Μαραθῶνος καὶ Εὐβοίας κ.κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΝ, μέλος.

ε) Ἱερεὺς Κων)νος Βελέντζας, Γραμματεὺς.

Β. Β)ΒΑΘΜΙΟΝ ΣΤΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗ- ΡΙΟΝ.

α) Μακ)τον Ἀρχ)πον κ.κ. ΑΤΞΕΝΤΙΟΝ, Πρόεδρον.

β) Σεβ)τον Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΝ, Ἀντιπρόεδρον.

γ) Σεβ)τον Χίου κ.κ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ, μέλος.

δ) Σεβ)τον Λαρίσης καὶ Πλαταμιῶνος κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ, μέλος.

ε) Σεβ)τον Κεφαλληνίας καὶ Ἐπτανήσων κ.κ. ΜΑΞΙΜΟΝ, μέλος.

στ) Σεβ)τον Ταλαντίου καὶ Πάσης Βοιωτίας κ.κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ, μέλος.

ζ) Σεβ)τον Αἰγίνης καὶ Κρήτης κ.κ. ΠΑΪΣΙΟΝ, μέλος.

η) Σεβ)τον Σταυρ)λεως Ἀν. Μακεδ. καὶ Θράκης κ.κ. ΕΥΘΥΜΙΟΝ, μέλος.

θ) Πρωθ. Παναγ. Παναγιωτόπουλος, Γραμματεὺς.

Γ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ.

α) Σεβ)τον Χίου κ.κ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ.

β) Σεβ)τον Ταλαντίου καὶ Πάσης Βοιωτίας κ.κ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ.

Δ. ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΙΚΟΤ
ΒΙΟΤ:α) Σεβ)τον Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. ΓΕ-
ΡΟΝΤΙΟΝ.β) Σεβ)τον Αἰγίνης καὶ Κρήτης κ.κ. ΠΑΙ-
ΣΙΟΝ.

Ε. ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΤΠΟΘΕΣΕΩΝ:

α) Σεβ)τον Φθιώτιδος καὶ Θανμακίου κ.κ. ΚΑΛ-
ΛΙΝΙΚΟΝ.β) Σεβ)τον Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ.κ. Α-
ΘΑΝΑΣΙΟΝ.

ΣΤ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΠΟΘΕΣΕΩΝ:

α) Μακ)τον Ἀρχ)πον κ.κ. ΑΤΕΕΝΤΙΟΝ.

β) Σεβ)τον Μαραθῶνος καὶ Εὐβοίας κ.κ. ΙΟΥ-
ΣΤΙΝΟΝ.

γ) Σεβ)τον Σταυρουπόλεως κ.κ. ΕΥΘΥΜΙΟΝ.

Ζ. ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΦΑ-
ΣΕΩΝ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ:α) Σεβ)τον Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ.κ. Ἀθα-
νάσιον.

β) Ἀρχ)την Διονύσιον Καλάργυρον.

γ) Ἀρχ)την Νικόλαον Λιαππίδην.

δ) Πρωθιερέαν Παναγ. Παναγιωτόπουλον.

4ον. ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ:
Ἀρχ)της Νικόλαος Λιαππίδης.ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ καὶ μό-
νιμος κληρικὸς τῶν Γραφείων: Πρωθιερεὺς Παναγ.
Παναγιωτόπουλος.ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ Ι. Σ. Ἀρχ)της Διονύ-
σιος Καλάργυρος.ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓ-
ΚΤΗΣ δ κ. Θεόδωρος Μαριόλης.ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ δ κ. Νικήτας Ἀ-
ναγνωστόπουλος.ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΥ δ κ. Δημή-
τριος Στέλλας.ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΑΙΚΟΥ δ κ. Μιχαήλ Μί-
μαρος.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΑΤΕΕΝΤΙΟΣ

Ἐξώδικος διάψευσις, διαμαρτυρία καὶ πρόσκλησις

Ἀδελφείου Πάστρα, ἀρχιεπισκόπου, ΓΟΧ Ἑλ-
λάδος, κατοίκου Ἀθηνῶν (Πετρούπολις, Ἀγίου
Ἰωάννου 47).

Π Ρ Ο Σ

Ἀντόνιον Θανάσην, τέως Ἐπ)πον, Ἱ. Μονὴν τῆς Με-
ταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, Γλυκὰ Νερά Ἀττικῆς.Μετὰ τὸ ἀποτυχὸν προξικοπτήμα ὑμῶν καὶ τῶν
συνεργατῶν ὑμῶν, πρὸς κατάληψιν τῆς ἡγεσίας τῆς
Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τὴν καταγνωσθεῖσαν ὑμῖν
ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ταύτης καθαίρεσιν ἐπὶ πολ-
λαπλῇ καὶ καταφύρῳ παραβάσει τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν
Κανόνων (συνωμοσία, φαρτία, παρασυναγωγή καὶ
σχίσμα): εἶναι προφανές ὅτι ἀπωλέσατε τὴν ψυχραι-
μίαν ὑμῶν. Τοῦτο, τοῦλάχιστον, μαρτυρεῖ ἡ ὑπὸ χρο-
νολογίαν 14)27.3.79 ἀνοκτῆ, ἐξυθροιστικῇ, συνοφαν-
τικῇ καὶ πλήρῃ ἀναληθείᾳ ἐπιστολῇ, ὑμῶν, ἣν ἀπη-
θύνατε ἔμοι, «ἀπολογούμενος», ὡς ἐν προομίῳ ταύτης
γράφετε: «Οἱ κατηγορούμενοι ἀπολογοῦνται»!Καὶ διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ἐπισημαίνοντες
κεχωρισμένας τὰς διατυπωμένας ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκ-
φράσεις, καθ' ὅς αὕτη εἶναι ὑβριστικὴ καὶ τοιαύ-
τας, καθ' ὅς εἶναι συνοφαντικῇ — τὰς σοβαρότερας —
καὶ ἐν ταύτῃ ἀπαντῶμεν ἐπὶ τῆς οὐσίας εἰς τὰς περιε-
χομένας ἐν αὐτῇ ἀναληθείας, ἀντικρούοντες ταύτας καὶ
διαφεύδοντες ὑμᾶς, ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων καὶ δι' ἀ-

μαχίμων ἐπιχειρημάτων.

Α) Εἶναι ὑ β ρ ι σ τ ι κ ῇ ἡ ἐπιστολή, διότι
γράφετε:«... κατόπιν τοῦ σχίσματος τοῦ σφαγιασμοῦ ἡμῶν...
ἐννοοῦντες τὴν ἐπιβληθεῖσαν ἡμῖν καθαίρεσιν. Ὑμεῖς
ἐσφαλμένως ἐαυτοὺς διὰ τοῦ ὁλοθροῦ προξικοπή-
ματος ὑμῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκ-
κλησίας, κανονικῇ ὡς 12μελὲς οὖσα, ἐνήργησε συνα-
δᾷ τοῖς ὁριμοῖς τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων, καθ'
οἷς εἰ διαπράττοντες τὰ παραπτώματα τῆς συνομο-
σίας, φαρτίας, παρασυναγωγῆς καὶ τοῦ σχίσματος κα-
θαίρονται καὶ αἱ χειροτονίαι, καθ' ὃν τρόπον ἐτελέ-
σθησαν, (ἄνευ τῆς ψηφίσεως ὑπὸ τριῶν τοῦλάχιστον
ἀρχιερέων καὶ τῇ ἀναγκαίᾳ συγκαταθέσει τοῦ πρώ-
του, ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ εἰς ὃν ὑπόκεινται οἱ χειρο-
τονούμενοι ἐπισκόπου καὶ παρ' ἐνορίαν, ἄνευ τῆς ἀ-
δείας τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου): εἰσὶν ἄκυροι.Γράφετε: «... ἡ καθ' ὅλην πρωθιεραρχίαν ὑμῶν ..
ὑπῆρξε σεισμὸς τεκτονικὸς, ὅστις συνεκλόνησε καὶ συγ-
κλονίζει τὴν Ἀγιοτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν...», καὶ «κρί-
μασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἀφ' οὗτον ὁ Πρωθιεραρχικὸς
θερόνος περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἡ Ἐκκλησία
ὠδηγήθη ἀπὸ κακοῦ εἰς κακόν, ἀπὸ ἐξευτελισμοῦ εἰς
ἐξευτελισμὸν καὶ ἀποδιοργανωθείσα τελείως κεῖται ὡς
πτῶμα ὥραϊον ἄνευ ζωῆς καὶ πνοῆς».Ἀντιθέτως, ἡ Ἀγιοτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν, τῆς πρωθιεραρχίας μου ἐμεγαλύνθη —

τὸ λέγω ταπεινοφρόνως — αὐξήσασα τοὺς ἱεροὺς ταύτης Ναοὺς, ἐν τε τῷ Ἑσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, καὶ ἐπραγματοποίησε τὰ μεγαλύτερα καὶ ἱστορικῆς σημασίας διὰ τὸν διεξαγόμενον ὑπ' αὐτῆς ὑπερπεντηκονταετῇ ἱερὸν ἀγῶνα ἐπιτεύγματα, οἷον τὴν δικαστικὴν ἀναγνώρισιν τῆς κανονικότητος τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐν γένει κληρικῶν ἡμῶν, τὴν Συνταγματικὴν κατοχύρωσιν τῆς τελέσεως τῶν λατρευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων, τὴν δικαστικὴν ἀναγνώρισιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑσχαστηρίων, τὴν ἰδρυσιν Εὐαγῶν Ἱδρυμάτων, τὴν αὔξησιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Γενικοῦ Φιλοπῶχου Ταμείου ταύτης, τὴν ἐπιδότησιν τῶν ἀποχωρούντων κληρικῶν ἡμῶν καὶ χορηγίαν ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν ἀσθενούντων κλπ. Ἐπιτεύγματα τὰ ὁποῖα ἔδωσαν ζωὴν, ἡθικὴν δύναμιν καὶ πνευματικὸν κύρος εἰς τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐπέβαλον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν καὶ τῶν ἀρχόντων.

Γράφετε: «... Ὅντως, Μακαριώτατε, εὐρισκόμεθα ἐνώπιον ἀνεξερευνήτου χαρακτήρος... Οὐδεὶς καὶ αὐτῶν τῶν ἐγκρατεστέρων τῆς ψυχολογίας δύναται νὰ ἀναλύσῃ τὴν ὑμετέραν προσωπικότητα. Εὐρισκόμενος δὲ ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως καὶ ἀναυδὸς παραμένων, ὑψώνει ἀπέλπιδας χεῖρας, ἀναμένων νέον Φρόνδ, ἵνα ἐπιληρθῇ εἰδικῶς τῆς ψυχαναλυτικῆς καταστάσεώς σας».

Ἐφ' ὅσον κατέχετε καὶ τὴν περιώνυμον περὶ ψυχανάλυσεως θεωρίαν τοῦ Φρόνδ, πῶς ἀνεκαλύψατε τὴν τοσοῦτον ἀνόμενον ψυχικὴν μου κατάσταση, τοσοῦτον καθυστερημένως καὶ δὴ μετὰ τὴν καθάρσιν ὑμῶν, ἐνῶ μέχρι ταύτης ἐκαλακεύεσθε προσκαλοῦντές με ὅπως παραστῶ εἰς συλλειτουργίαν ἐπὶ τῇ Θείᾳ πανηγύρει τοῦ Ἱεροῦ Ἑσχαστηρίου ὑμῶν καὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ ὑμῶν καὶ ἐν γένει ἀσμένως συνελλειτουργούσα μετ' ἐμοῦ, εἰς πᾶσαν δεδομένην εὐκαιρίαν;

Γράφετε, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπισκοποῦσιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἐξάρχου, «... διατὶ ἀναιδῶς καὶ ἀνευθυνότητος προσέβητε εἰς τὴν εἰς ἐπίσκοπον ἀνάδειξίν του, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν πρόσωπον νὰ ἴδωμεν τοὺς ἀνθρώπους... εἰσθε ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ΕΝΑ κίνδυνος».

Ἐν πρώτοις, τοῦτον δὲν ἀνέδειξεν εἰς ἐπίσκοπον μόνη ἡ ψήφος τῆς ταπεινότητός μου, ἀλλὰ ἡ ψήφος τριῶν ἀρχιερέων. Ἀλλὰ ἐλησμονήσατε ὅτι τοῦτον εἴχετε ὑμεῖς προτείνει πρὸς ἐπισκοποῦσιν, πρὸ μακροῦ χρόνου καὶ εἴχετε ἐκδηλώσει ζωηρότατον ἐνδιαφέρον, μέχρις ὀχλήσεως, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔτι μετέβητε ἐπανειλημμένως εἰς τὴν Ἀμερικὴν μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν μοναχῶν Θενερίας καὶ Εἰρήνης, δαπάναις ἐκείνου καὶ ἐφιλοξενήθητε παρ' αὐτῷ ἐπὶ 40 ἡμέρας καὶ ἐρθάσατε ἔτι καὶ μέχρι τοῦ Καναδά διὰ νὰ πείσῃτε τὸν ἐκεῖσε Ἐξάρχον ὑμῶν Σεβασμιώτατον κ. κ. Ἀδάμιον, ὅπως δεχθῇ καὶ χειροτονήσῃ τὸν προστατευόμενον ὑμῶν, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου; «Κρεῖττον ἔστι τοῖς σὺν τῷ λαλῆν»!

Γράφετε: «... εἰσθε κενὸς πνευματικότητος. Καὶ ὁ πολύστροφος ἐν τῷ κακῷ νοῦς Σας ἐσκέφθη: «Τί; οἱ Ἅγιοι Πατέρες, αἱ Οὐδεσμενικαὶ Σύνοδοι δὲν ἐπιτρέπουν τοιοῦτό τι; Καὶ τίνες ἐκεῖνοι, οἱ θεσπίσαντες ταῦτα; Ἰδιόμορφος γὰρ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν. Παρα-

μερίσατε τὸν Χριστὸν, τοὺς Ἁγίους Πατέρας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Καί, ὡς ἄλλος Θεατῶν Ἀθληναγώρας, ἐπαναλάβετε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν: «Πατέρες ἐκεῖνοι, Πατέρες ἡμεῖς».

Παρατηρῶ ὅτι ἔχετε καὶ τὴν χάριν τῆς διοράσεως, ὥστε νὰ ἀποκαλύπτῃτε καὶ τοὺς διαλογισμοὺς μου! Ἐν τούτοις, ἡ διορατικότης ὑμῶν ἡστόχησεν ἐν προκειμένῳ. Διότι οἱ διαλογισμοὶ οὗτοι εἶναι παντελῶς ἕνοι πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου. Ἡ πίστις μου εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Θεοπνευσίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων εἶναι βιώματα τῆς θρησκευτικῆς μου συνειδήσεως γνωστὰ παντὶ σχεδὸν τῷ Ἱερῷ ἡμῶν Κλήρῳ, ὥστε ν' ἀποκλείωνται τοιοῦτοι διαλογισμοί, αἵτινες εἶναι ὕβρεις κατ' αὐτὸν!

Γράφετε: «... εἰσθε ὁ μεγαλύτερος ἔνοχος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ... Δὲν ἔχετε συνείδησιν; Αἱ ἐρινύες τῆς συνειδήσεως δὲν σὰς ἐλέγχουν, δι' ὅσα ἄτομα ἄλλοι τοῦ νῦν ἐπράξατε; Πῶς ἀναπαύεσθε, μακαριώτατε, ἐπὶ τῆς πρωθιεραρχικῆς Σας κλίνῃς;...».

Ἐγὼ ἤρεμον καὶ ἀδιατάρακτον τὴν συνείδησίν μου καὶ ἐγκανῶμαι ἐν Κυρίῳ, διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς πρωθιεραρχίας τῆς ἐλαχιστότητός μου, ἡ μαρτυρικὴ ἡμῶν Ἐκκλησία ἀνεδείχθη εἰς ἀληθὴ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν διὰ τῶν προσημνομενηθέντων ἱστορικῶν ἐπιτευγμάτων, αἵτινα οὐδεὶς, εἰ μὴ μόνον ἐχθρὸς, δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ. Καὶ ἀναπαύομαι ἐπὶ τῆς κλίνῃς μου, ἐν πλήρει ψυχικῇ γαλήνῃ, πνευματικῇ ἡρεμίᾳ καὶ ἡθικῇ ἱκανοποιήσει, δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπραξα καὶ ἐξαικολουθῶ νὰ πράττω, τοῦ Θεοῦ τῇ εὐδοκίᾳ καὶ τῶν ἁγίων συνεργατῶν μου τῇ συνεργίᾳ, ἐν μόχθοις πολλοῖς καὶ κόποις ἀγρύτοις, κλείων τὰς ἀκοάς μου εἰς τὰς σειρήνας τῶν ἀδίκων κατηγορῶν μου.

Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι καὶ σ υ κ ρ ο φ α ν τ ι κ ῇ. Διότι γράφετε: «Ἐθέσατε, Μακαριώτατε, ὑπεράνω τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῆς Συνόδου τοὺς μυστικούς σας συμβούλους. Οὗτοι ἀντικατέστησαν τὴν Σύνοδον τῶν ἀρχιερέων, ὥστε εἰς ἐκάστην ὑπόθεσιν αὐτοὶ νὰ ἀποφασίσουν καὶ ὑμεῖς νὰ ὑπακούετε, ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν διορισμοῦ «Ἐξάρχου» ἐν Ἀμερικῇ, ἐνθα καὶ προσέβητε εἰς τὴν πλαστογράφειν τῶν ὑπογραφῶν ἡμῶν καὶ τοῦ Σεβασμ. Κορινθίας, ἵνα ἀναδείξῃτε ἄτομον διαβεβληθέν, περὶ οὗ πλείστα ὅσα ἔχουν νὰ μαρτυρήσουν αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαί, ἀλλὰ καὶ ἰδιώται τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Μακαριώτατε, τὰ πόσα ἡ ἐφημερίς «ΑΠΟΓΕΤΜΑΤΙΝΗ» ἔγραψε περὶ τοῦ προσώπου τοῦ εἰνοουμένου Σας «Ἐξάρχου»... Διατὶ πληθωρικῶς τὸν ὑποστηρίζετε; Διατὶ σκανδαλωδῶς τὸν ἐνισχύετε;».

Ἀναλθῇ. Δὲν ὑπάρχουν μυστικοὶ σύμβουλοι. Μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ ὑμῶν ὑπάρχουν. Διατὶ δὲν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ τοὺς κατονομάσετε; Δὲν ἐπλαστογράφησα τὴν ὑπογραφὴν ἡμῶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου πρὸς ἀνάδειξιν «διαβεβλημένου». Οὐδ' ὑπῆρχε λόγος πρὸς τοῦτο. Διότι ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς ἦτο προστατευόμενος ὑμῶν καὶ δὲν εἶναι διαβεβλημένος πρόγματι. Οὐδὲν στοιχεῖον ἀποδεικτικὸν ὑφίσταται εἰς βάρος αὐτοῦ. Καὶ οὐδεμία ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἢ καὶ ἰδιώτης τὸν ἔχει κατηγορήσει.

Τὰ ἀνεύθυνα λιβελλογραφικὰ δημοσιεύματα, τὰ

γραφόμενα δια κυκλοφοριακούς λόγους, δὲν ἀποτελοῦν, ἀποδεικτικά στοιχεῖα. Τοιαῦτα δημοσιεύματα εἶδον τὸ φῶς δι' ὅλους σχεδὸν τοὺς κληρικούς ἡμῶν μὲ ἀπρεπεῖς χαρακτηρισμούς, ὑποβολιμαία παρ' ἐκ θρώων τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τὰ ὁποῖα καὶ ὑμεῖς, ἔχετε ἀποδοκιμάσει ὡς ἀνυπόστατα καὶ φαντασιώδη.

Ἐξ ἄλλου, καὶ προσωπικῶς ὑμεῖς ἔχετε πικρὰν πείραν τοιούτων δημοσιευμάτων τοῦ Τύπου, ἀπασχοληθέντες καὶ περὶ ὑμῶν, εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν, ὡς Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουβαρά. Διὰ τὴν, ὅθεν, ἀποδίδετε τόσῃ σημασίαν εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἐπικαλεῖσθε, πολλῶ δὲ μᾶλλον ὅταν τὰ ἔχετε ἀποδοκιμάσει ὡς ἀνυπόστατα καὶ φαντασιώδη.

Τὸν ἐν λόγῳ κληρικὸν ὑμεῖς — καὶ οὐχὶ ἐγὼ — ἔχετε ὑποστηρίξει πληθωρικῶς καὶ σκανδαλωδῶς, ἐπιμένων εἰς τὴν ἐπισκοποποίησίν του. Μάρτυς ὁ Ἅγιος Καναδά, ὃν ἐπέσατε ὅπως συγκατατεθῇ εἰς τὴν μετ' ὑμῶν χειροτονίαν αὐτοῦ, ὡς ἐπισκόπου, ἐρήμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ Ἅγιος Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος, ὃν, ὡσαύτως, ἐπέσατε πρὸς τοῦτο.

Δὲν ἔχετε, ὅθεν, δικαίωμα ὑμεῖς νὰ με κατηγορεῖτε διὰ τὴν ἐπισκοποποίησιν τούτου, καθόσον, οὐδεὶς ἑτερος ἐνδιεφέρθη καὶ ἐκινήθη περισσότερον ὑμῶν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν ταύτης.

Γράφετε: «... Ἐάν ὑπῆρχε Σύνοδος κανονική, ἐάν αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἐκκλησίας ἐλειτούργουν κανονικῶς, θὰ ἔπρεπε πάλιν νὰ μεταβῇτε εἰς τὴν Ἱερὰν τοῦ Ἐσφιγμένου Μονὴν καὶ ἐκεῖ, οὐχὶ πλέον ὡς ἐπισκέπτης, ἀλλ' ὡς τρόφιμος τῆς Μονῆς, νὰ ἀποθέσῃτε τὸ ὁμωφορον καὶ τὸ ἐπιτραχήλιόν Σας καὶ νὰ κλαίετε ἐφ' ὅρου ζωῆς, δι' ὅσα εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ περιουσίῳ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκακουρήσατε».

Ἡ σύνοδος εἶναι κανονική, ἀποτελουμένη ἐκ δώδεκα ἀρχιερέων, κανονικῶς ἐφηρισμένων καὶ χειροτονημένων. Οὐδὲν κακούργημα διέπραξα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τοῦ περιουσίῳ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γίνω τρόφιμος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἀντιθέτως, ὡς προείπον, πολλαπλῶς ὠφέλησα τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὸν περιουσίῳ λαὸν ἡμῶν, ὅστις αἰσθάνεται ἱερὰν ὑπερηφάνειαν διότι ἀποτελεῖ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα ταύτης, τελούσης ὑπὸ τὴν περὶ ἐμὲ Ἱερὰν Σύνοδον, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἀπέδειξε περιτράνω ἐπ' ἐσχάτων διὰ τῆς μετ' ἀγανακτήσεως ἀποδοκιμασίας τοῦ πραξικοπήματος ὑμῶν καὶ τῆς ἐκδηλώσεως παντὶ τῷ τρόπῳ ἀμερίστου συμπαράστασως καὶ ἀφοσιώσεως τῇ ἡγεσίᾳ ταύτης.

Τοῦ Ἁγίου Ὁρους τρόφιμος θὰ πρέπει νὰ γίνητε ὑμεῖς καὶ νὰ κλαίετε διὰ βίου, ἐν πνευματικῇ περισυλλογῇ καὶ μετανοίᾳ, διὰ τὸ μέγα ἁμάρτημα τοῦ Σχισματος, ὅπερ ἐδημιουργήσατε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἐξιλεώνεται αὐτὲ με μαρτυρικὸν αἷμα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Γράφετε: «Προέβην εἰς τὴν πράξιν ταύτην (ἐννοοῦντες τὸ πραξικόπημα), διότι ἄλλωστε ὑπῆρξε καὶ ἐπιθυμία ὑμῶν. Ἐπιθυμία ἐκφρασθεῖσα τόσον ἡμῖν προσωπικῶς, ὅσον καὶ εἰς τὸν Σεβ. Κορινθίως».

Μένω κατάπληκτος διὰ τὴν ἀναλήθειαν ταύτην. Οὐδέποτε καὶ εἰς οὐδένα ἐξέφρασα τοιαύτην ἐπιθυ-

μίαν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο καὶ παράλογον νὰ ἐκφράσω τοιαύτην ἐπιθυμίαν, ἀφοῦ τὸ πραξικόπημα ὑμῶν ἐστρέφετο κατ' ἐμοῦ, δεδομένου ὅτι ὁ σκοπὸς τούτου ἦτο ἡ κατάληψις τῆς ἡγεσίας τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀνάδειξις ὡς Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Καλλίστου. Σὰς διαφεύδει, ὅθεν, ἡ κοινὴ λογική. Τραγὴ ἀπόδειξις ὅτι ἡμῖν παντελῶς ξένος πρὸς τοῦτο εἶναι ὁ αἰφνδιασμός δν ὑπέστην ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὅταν ἐζητήσατε, μετὰ τὴν διάπραξιν τούτου, ἀκρόασιν, μέσῳ προσώπων φίλα προσηκόντων πρὸς ὑμᾶς, ἡρνήθη ταύτην καὶ ἐκάμισα δομύματα τὴν πράξιν ὑμῶν.

Γράφετε: «... μεταφέρατε τὴν Σύνοδον ἐκ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32 εἰς τὸ κοσμικὸν κέντρον τοῦ Πειραιῶς CAVO DORO καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐπὶ ἡγεσίαν λουκουλείων ἐδεσμάτων καὶ ἀκριβῶν ποτῶν, ἀπεφασίσσατε καὶ ὑπογράψατε τὴν καθάραισιν ὑμῶν. Πρωτοφανὴς ἡ κατὰστασις...».

Ἀναληθές. Δὲν συνέβη τοιοῦτό τι. Οὐδὲ κἄν γνωρίζω ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτο κέντρο ἐν Πειραιεῖ. Διὰ πρῶτην φορὰν τὸ ἐπληροφορήθη ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ὑμῶν. Εἶναι θλιβερόν ὅτι χρησιμοποιεῖτε με τόσῃν εὐκολίαν τὴν συκοφαντίαν!

Γράφετε, ἐν σχέσει με τὴν σύνθεσιν τῆς κρινάσης ὑμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου: «... Κριταί, ὑπόδικοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, κρίνουν καὶ σχιζοφρενικῶς σφαγιάζουν συναδέλφους τῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀφιερωσάντων ἑαυτοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ. Κριταί ἄδικοι, αἵτινες ἔπρεπε νὰ κριθοῦν καὶ εἰς ἐκπτώσιν τῶν θρόνων τῶν, νὰ καταδικασθοῦν δι' εἰδεχθῇ κακουργήματα, διαπραχθέντα εἰς βάρος τῆς κανονικότητος καὶ τῆς ἀγιότητος τῆς Ἐκκλησίας, κρίνουν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν πονῶν καταδικάζουν τοὺς ἔχοντας συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς τῶν. Κριταί χρησιμοποιοῦντες Κυκλώπειον δίκαιον. Κριταί ὑπενθυμίζοντες τὴν σύνθεσιν σατανικῶν δικαστηρίων. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, καίτοι ἡ ἀπόφασις ἐξενεχθεῖσα τὸ πρῖν, ἐν τούτοις, παρείχετο τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων. Εἰς ποίαν δίκην ἐκλήθημεν; Ποῦ τὰ κλητήρια θεσπίσματα, δι' ὃν ἐκαλούμεθα νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον Ὑμῶν, ἵνα ἀπολογηθῶμεν; Ποῖα ἡ σύνθεσις τοῦ Δικαστηρίου; Σύνθεσις; Τί λέγομεν; Σύνθεσιν Δικαστηρίου ἀπετέλεσαν ὁ Ἀντιπρόεδρος Σας καὶ οἱ σπουδαρχίδαι ἀρχιμανδρίται τῆς Θεσσαλονίκης. Σύνθεσιν ἀπέτελεσαν οἱ λαϊκοὶ Σας Ἱεράρχαι. Ἀντικανονικὴ σύνθεσις. Παράνομοι, ἀνεξέγγητοι καὶ ἀκυροὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς».

Ἀναληθές. Οὐδεὶς τῶν κριτῶν ὑμῶν εἶναι ὑπόδικος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, οὐχὶ δι' εἰδιχθῇ κακουργήματα, ἀτινα δὲν ἀναφέρετε, ὡς ὠφείλατε νὰ πράξητε, ἐὰν εἶχον διαπραχθεῖ, ἀλλ' οὔτε διὰ πταίσματα. Καὶ δὲν σὰς ἐσφαγιάσαν σχιζοφρενικῶς οἱ κριταὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐσφαγιάσατε ἑαυτοὺς, διὰ τῆς διαπράξεως τῶν μεγαλυτέρων καὶ πλέον ἀσυγχωρήτων κανονικῶν παραπτωμάτων, τοῦτέστι τῆς συνωμοσίας, φαρτίας, παρασιναγωγῆς καὶ τοῦ σχίσματος. Οἱ κριταὶ ὑμῶν, ὑπῆρξαν δίκαιοι, ἐφαρμόσαντες, μετὰ λύπης τῶν, τοὺς Θεῖους καὶ Ἱε-

ρους Κανόνας. Έαυτούς πρέπει να αιτιάσθε και οὐχί τούς κριτάς ὑμῶν!

Καὶ κριταὶ ὑμῶν ἦσαν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, μετὰ τὸ πραξικόπημα ὑμῶν, ἀρχιερεῖς, τοιούτεσιν ἢ ταπεινότης μου ὡς Πρόεδρος, καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. κ. Γερόντιος (ὅστις ἐντυγχάνει κανονικῶς καὶ ἀντιπρόεδρος, ὡς ἔχον τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης μετὰ τὸν Πρότον) καὶ Θανμακοῦ καὶ Φθιώτιδος κ. κ. Καλλίνικος. Εἰς τὴν φαντασίαν ὑμῶν μόνον ὑπῆρχον καὶ οἱ ἀρχιμανδριταὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ οἱ «λαϊκοὶ ἱεράρχαι», οἵτινες εἰς ἡμᾶς εἶναι ἀγνωστοί. Νέος ἐκκλησιαστικὸς τίτλος - γέννημα τῆς διανοίας ὑμῶν! Διὰ τὸν τὸν κατοννομάζετε, εἰν εἶναι εἰς ὑμᾶς γνωστοὶ οὗτοι;

Τὴν ἀπόφασιν τῆς καθαιρέσεως ὑμῶν ἐνέκρινε καὶ ἐπεκύρωσεν, ὁμοφύρως ἡ κανονικὴ 12αελὴς Ἱερὰ Σύνοδος, συμπληρωθεῖσα ἐκ τῶν κανονικῶς χειροτονηθέντων νέων ἐπισκόπων, ἡτις προέβη καὶ εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῶν χειροτονιῶν ὑμῶν, ὡς ἀντικανονικῶς καὶ εἰς τὴν ἀποκηρύξιν καὶ ἀποκοπὴν τῶν τε χειροτονησάντων καὶ χειροτονηθέντων, ἐκ τοῦ σώματος τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς ἀνυποτάκτων μελῶν ταύτης. Κατὰ συνέπειαν, αἱ ἀποφάσεις ταύτης τυγχάνουν πάντῃ κανονικαί, ἔγκυροι καὶ ἰσχυραί.

Δὲν ἐκλήθητε εἰς ἀπολογία, καθόσον δὲν συνέτρεχε χρεια ἀπολογίας, οὐδὲ καὶ μαρτύρων, δεδομένου ὅτι προέκυπτε σαφῶς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1)14)27.2.79 ἐγγράφου τῶν πραξικοπηματιῶν περὶ γνωστοποιήσεως τοῦ πραξικοπήματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς αὐτῶν καὶ ἡ ἀναγνώρισις παρ' αὐτῶν τῆς παραβάσεως τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων.

Καὶ νῦν τὸ ἀποκορύφωμα τῆς κατ' ἐμοῦ συκοφαντίας: Γράφατε: «... καὶ ολοκληρώνοντες τὴν παρανομίαν προσέβητε εἰς τὴν χειροτονίαν ἐτέρου εὐνοουμένου ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου, ὅστις σᾶς ἐδήλωσε «διὰ τῆς ἀγρυπλογίας καὶ χρυσολογίας». Ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψῆς Ἐπισκοπῆς Γαροδικίου καὶ ἐτοποιητῆθι ὡς «ἐξάρχος» Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς... κατηγορεῖσθε ἐπὶ σιμωνίᾳ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Κατηγορεῖσθε ὡς ὑποτακτικὸς τῆς δραματιστρίας τοῦ Αἰγάλεω Ἀθανασία, Κρικέτου, ὡς γράφουν οἱ ἐν ὑπεροφίᾳ εὐρισκόμενοι τίμιοι κληρικοὶ μας».

Οὐδὲν ἀναληθέστερον τούτων! Δὲν ἔλαβον ποτὲ χρήματα διὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ ἐν λόγῳ κληρικοῦ ἢ καὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐκ τῶν πολλῶν χειροτονηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, μετὰ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεσθε καὶ ὑμεῖς, ὡς δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τούτου πάντες οὗτοι καὶ ὑμεῖς. Ἐξ ἄλλου, οὗτος δὲν ἐψηφίσθη καὶ ἐχειροτονήθη μόνον ὑπ' ἐμοῦ, ὡς προσέλεχθη, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι περὶ τῆς χειροτονίας τούτου ὑμεῖς ἐκόπτεσθε καὶ ἐπανειλημμένως μετέβητε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, δαπάναις τούτου. Διὰ τὸν δὲν κατοννομάζετε, ὡς ὀφείλετε, τοὺς ἐν Ἀμερικῇ εὐρισκόμενους τιμίους κατηγοροὺς μου κληρικούς;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀθανασίαν Κρικέτου, ταύτην

ἐγνώρισα, διὰ πρώτην φορὰν καὶ μόνην, πρὸ καιροῦ, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους τυχαίας συνθήκας, Ἐνῶ ἡχοῦμαι ἀπὸ τὰς Θήβας εἰς τὰς Ἀθήνας μοὶ συνεστήθη ὑπὸ τῶν συνοδευόντων με ὅτι ἤξιζε τὸν κόπον νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ πλῆσιον τῆς Μάνδρας εὐρισκόμενον φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τούτου, αὕτη εὐρίσκετο ἐκεῖσε καὶ μοὶ συνεστήθη ὡς ἰδιοκτήτρια καὶ ἰδρύτρια αὐτοῦ. Καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ἐκτοτε δὲν ἐπανεῖδον ταύτην.

Νῦν κατηγοροῦμαι καὶ ὡς «ὑποτακτικὸς ταύτης! ὦ! πόση εὐκολία, Θεέ μου, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς συκοφαντίας!

Ὅθεν, διαμαρτύρομαι ὅλην ψυχῇ καὶ φωνῇ, διὰ τὰς ἐν λόγῳ ὕβρεις καὶ συκοφαντίας ὑμῶν καὶ προσκαλῶ ὑμᾶς ὅπως ἐντὸς 10ημέρων, τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρούσης, ἀνακαλέσθε ταύτας διὰ νεωτέρας ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ὑμῶν, ἄλλως, παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας, διαπιστουμένης τῆς δολίας προαιρέσεως ὑμῶν, θέλω καταθέσει εἰς τὴν ἀρμοδίαν Εὐαγγελικὴν Ἀρχὴν μῆνυσιν καθ' ὑμῶν ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ συκοφαντικῇ δυσφημίᾳ.

Ἐξηγτήθη πλέον ἢ μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθεῖσα ἰώβιος ὑπομονή μου. Ἀπέφυγα νὰ καταφύγω εἰς τὴν Δικαιοσύνην σεβόμενος τοὺς θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, οἵτινες ἀπαγορεύουσιν τὴν προσφυγὴν τῶν Κληρικῶν εἰς τὰ κοσμικὰ δικαστήρια καὶ τὴν δοκοδοσίαν.

Μετὰ βαθυτάτης λύπης, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τοὺς παραβῶ καὶ καταφύγω εἰς τὴν Δικαιοσύνην, καθόσον δὲν ἔχω ἕτερον μέσον προστασίας τῆς ἀδίκως καταπιλουμένης τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς μου, ὥστε νὰ δοθῇ ἐπὶ τέλους εἰς τοὺς ὕβριστάς καὶ συκοφάντας μου ἐν διδακτήριον μάθημα σεβασμοῦ ταύτης.

Ἀρμόδιος Δικαστικὸς Ἐπιμελητὴς, ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν εἰς τὸν πρὸς δὲν ἀπευθύνεται, πρὸς γνώσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνέπειας, ἀντιγράφων ταύτην ἐν τῇ ἐκθέσει του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1979 (Π.Η.)

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

+ Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑἴΤΕΝΤΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν της οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἑ.ἔ. (14 Σεπτεμβρίου Ν.Η.) Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτοι, τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἐτελέσθη πανηγυρικὸν Συνοδικὸν Συλλεῖτουργον ἐν τῷ Καθεδρικῷ ἡμῶν Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου, εἰς Περιστερίον Ἀθηνῶν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Κυρίου Αὐξεντίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, Μητροπολιτῶν, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γερωντίου, Θαυμακοῦ καὶ Φθιώτιδος κ.κ. Κἀλλινίκου, Σταυρουπόλεως καὶ Ἐξάρχου Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης κ.κ. Εὐθυμίου, Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου κ.κ. Θεοφίλου, Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ.κ. Ἀθαν., Καρδαμύλων, Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ.κ. Στεφάνου, Κεφαλληνίας καὶ Ἐπτανήσων κ.κ. Μαξίμου, Μαραθῶνος καὶ Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνου, Τολαντίου καὶ πάσης Βοιωτίας κ.κ. Γερασίμου καὶ Αἰγίνης καὶ Κρήτης κ.κ. Παΐσιου, πολλῶν Κληρικῶν καὶ τοῦ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. πατὴρ Διονυσίου Καλαργύρου.

Κατὰ τὸ «Κοινωνικόν» ὁ Ἱεροκῆρυξ ὠμίλησεν ἐπιμαίως περὶ τῆς βαθυτέρας σημασίας τῆς ἡμέρας καὶ τὰ καθήκοντα ἅτινα ἀπορρέουν διὰ πάντα πιστὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἐνιαυτοῦ.

Μετὰ τὴν Θείαν πανηγυρικὴν λειτουργίαν παρετέθη μοναστηριακὴ τράπεζα παρὰ τοῦ Πανοσιολογ. πατρός Διονυσίου Καλαργύρου εἰς ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας Κληρικοὺς εἰς τὴν ὡς ἄνω Θείαν Μυσταγωγίαν, ἐν τῷ ὁρατικῷ αὐτοῦ Ἰδρύματι εἰς Νέα Διδόσια Ἀττικῆς.

Παρέχεται ἡ εὐκαιρία διὰ νὰ τονισθῇ καὶ ἡ ἰδιαίτερα φροντίς ἥτις κατεβλήθη παρὰ τοῦ ἱερατικῶς προσταμένου τοῦ Ναοῦ καὶ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου αἰδεσιμολογιωτάτου πρωθιερέως πατρός Παναγιώτου Παναγιωτοπούλου, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὅλης πανηγυρικῆς ἐκδηλώσεως ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ἐνθα ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου τυγχάνει ἐργασίως καὶ ἀνακαινιστῆς αὐτοῦ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΓΑΥΦΑΔΟΣ

Τὴν 27ην Αὐγούστου ἑ.ἔ. (9ην Σεπτεμβρίου Ν.Η.) ἐγένετο ἡ πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Φανουρίου Γλυφάδος ἐνθα πλῆθος εὐσεβοῦς λαοῦ προσέρχεται τακτικῶς ἐξαιτούμενος τὴν βοήθειαν καὶ συναντήλημιν τοῦ δημοφιλούς τούτου Ἀγίου τοῦ Νεοφάνους. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλλει πανηγυρικὸς ἐσπερινὸς μετ' ἀρτοκλασίας καὶ Θεοῦ Κηρύγματος τὴν δὲ Κυριώνημον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπι-

σκόπου Μαραθῶνος κ.κ. Ἰουστίνου ὅστις καὶ ὠμίλησεν ἐπικαίρως.

Παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ ἱερός Ναὸς τοῦ Ἀγίου Φανουρίου Γλυφάδος παρουσιάζει ἀξιόλογον πνευματικὴν κίνησιν καὶ προσελκύει κόσμον πολλόν.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΡΟΣΙΩΤΙΣΣΗΣ ΤΣΑΚΟΤ.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΡΟΣΙΩΤΙΣΣΑ

Ὡς γνωστὸν εἰς τὸν περικαλλέστατον Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Προσιωτίσσης τοῦ αἰδίδιμου πατρός Γρηγορίου διαφυλάσσεται, ὡς πολύτιμον θησαυρισμα ἢ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Παναγίου Θεομήτορος τῆς ἐπιλεγομένης Προσιωτίσσης, ἐορταζούσης πάντοτε τὴν 22αν Αὐγούστου. Κατ' αὐτὴν, ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν συλλεῖτουργον προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Γρεβενῶν κ.κ. Ἀθανασίου καὶ πολλῶν κληρικῶν.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἐμπειρὸς ὁμιλητὴς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος Μπαρδάκας, ἐνῶ πλήθος εὐσεβῶν πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀττικῆς προσήλθον ἵνα ἀσπασθῶν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ τὴν χαριτόδωρον Ἱ. Εἰκόνα ἥτις πολλὰ θαύματα προσέφερεν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους καὶ αἰτουμένους τὴν βοήθειαν καὶ τὴν μεσητείαν Της.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΥΡΙΠΟΥ καὶ ΕΥΒΟΙΑΣ Ι. Μ. ΜΕΤΣΕΩΣ ΒΑΡΝΑΒΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΥΡΙΠΟΥ κ.κ. ΠΑΪΣΙΟΥ

Ἱερὰ Μονὴ Μετσεως Βαρνάβα τῇ 31.8.1979

ΠΡΟΣ: Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Κύριος ὁ ἐτάξαν καρδίας καὶ νεφρούς, γνωρίζει ὅτι οὔτε ἐπεπόθησα, οὔτε ἐπεδίωξα τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου. Ἀπεδέχθην τὴν τιμητικὴν δι' ἐμὲ κλήσιν, ἐν τῇ πεποιθήσει τῆς οὐσιαστικωτέρας ἐξυπηρετησεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκ παιδὸν εὐρέθημιν.

Παρακάλεσα τὸν Θεόν, τὸν δυνάμενον νὰ ἐγείρῃ

ἐκ λίθων τέκνα τοῦ Ἀβραάμ καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν ἱσχνόφωνον Ποιμένα τῆς Μαριάμ Μωϋσῆν, Ἡγέτην λαοῦ ἐν ἐξόδῳ ἐξ οἴκου δουλείας, ἵνα ὀπλίσῃ καὶ ἐμὲ μὲ τὴν χάριν Του, διὰ νὰ φανῶ ἄξιος τῶν ὑψηλῶν εὐθυνῶν τοῦ ἀξιώματος δ' ἐκαλούμην.

Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τῆς ἀποστολῆς μου, οὔτε τῆς υἱείας μου ἐφείσθην, οὔτε τὰς ὑλικὰς οὐσίας ὑπελόγισα. Τὰ πάντα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἔλεγον.

Ἀλλὰ ἐπιδεινώθη ἡ ἀσθενεία μου καὶ κατόπιν τῆς γνωματεύσεως τοῦ Ἱατροῦ, μὴ δυνάμενος τοῦ λοιποῦ νὰ συνεχίσω τὰ Ἐπισκοπικὰ μου καθήκοντα τόσον εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν μου.

Παρακαλῶ θερμῶς δπως «ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΔΟΥΛΟΥΣ ΥΓΕΙΑΣ» δεχθῆτε τὴν παραίτησίν μου, καὶ περιοριζόμενος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μου εὐχόμενος μέσῳ Ὑμῶν αἰσιον καὶ εὐλογημένον παρὰ Θεῷ τὸ Νέον Ἐκκλησιαστικὸν ἔτος.

Ἐπικαλοῦμαι τὰς εὐχὰς ὅλων Ὑμῶν καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐν ἀγάπῃ πολλῇ.

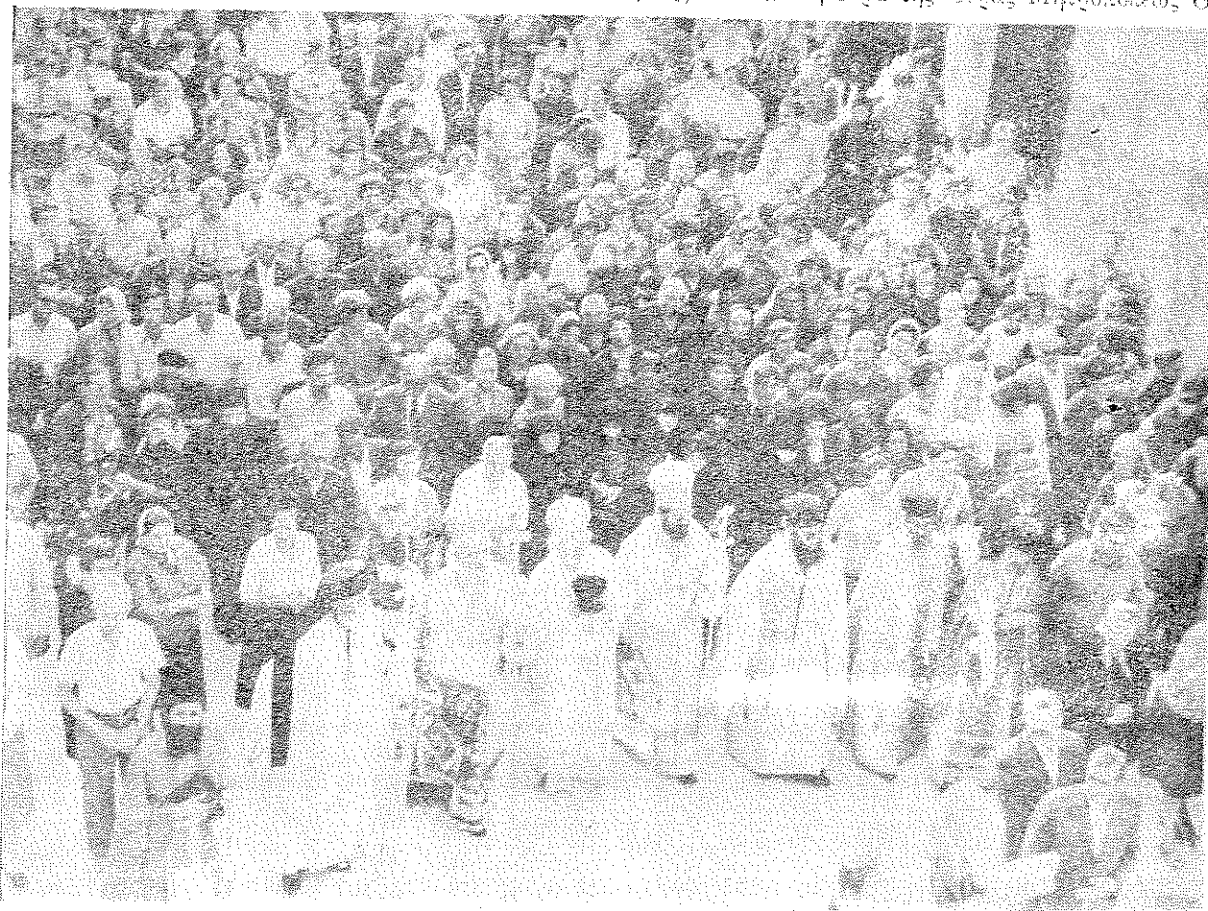
Ὁ ἐν Ἐπισκόποις ἐλάχιστος
+ Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐθείας
ΠΑΤΕΡΙΟΣ

Ἐπαρχιακὰ Νέα

Ἱερὰ Μητρόπολις Γ.Ο.Χ. Φθιώτιδος

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΕΙΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Τὴν 23ην τοῦ λήξαντος μηνὸς Αὐγούστου ἐ.ε., ἤγεν τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ὁ λαοφιλὴς Ποιμενάρχης τῆς Φθιώτιδος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Καλλίνικος, ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ σωφρόνων Ἱεραρχῶν, ὅστις ἔχει νὰ ἐπιδείξει μίαν ὑποδειγματικὴν ποιμαντορίαν ὡς παραμένων πάντοτε ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Τὸν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχη ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας Της, σύμπασα σχεδὸν ἡ τε Πρεσβυτέρα καὶ Νεωτέρα Ἱεραρχία ἡμῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιον ὅστις καὶ προέστη τῆς Συνοδικῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, τελεσθείσης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Λαμίας, ἐνθα καὶ ἡ ἑδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως θαν-

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Παρασκευῆς, τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς Λαρίσης. Τῶν ἐγκαίνιων, προέστη ὁ Μακαριώτατος κ.κ. Αὐξέντιος μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων κ.κ. Θανμακοῦ Καλλιμάκου, Πλαταῖνος Ἀθανασίου, Σαυρουπόλεως Εὐθυμίου, πολλῶν κληρικῶν καὶ πλήθους πιστῶν.

μακού και Φθιώτιδος.

Τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησαν πλήθι πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτοῦ περιφερείας, ἐνῶ πλείστοι κληρικοὶ συνελειτούργησαν κατ' αὐτήν. Τὸν ἐορτάζοντα Ποιμέναρχην κ.κ. Καλλίνικον προσεφώνησαν πολλοὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ἠὺχαρίστησεν τοὺς πάντας ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ αὐτῷ τιμῇ τῆς προσσελεύσεως πλήθους Ἀρχιερέων, Πρεσβυτέρων καὶ εὐσεβοῦς Λαοῦ.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρετέθη πλουσία μοναστηριακὴ τράπεζα εἰς ἣν παρεκάθησαν ἅπαντες οἱ προσελθόντες, ἐνῶ μέχρι βαθείας νυκτὸς προσήρχοντο πιστοὶ διὰ νὰ ὑποβάλλουν σεβάσματα καὶ εὐχήθωιν τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», βαθέως ἐκτιμῶσα τὴν ἀπὸ ἐτῶν ἀρμονικὴν συνεργασίαν αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐπιλέκτου Ἱεράρχου κ.κ. Καλλίνικου, συνενώνει τὰς εὐχὰς αὐτῆς μετὰ τῶν τόσων ἄλλων, ὑπὲρ ἀσυνούς ποιμαντορίας καὶ μηρίστου ἀρχιερατικοῦ βίου,

τοῦ διακεκριμένου Ἱεράρχου καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ ὅπως ἐξακολουθήσῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, καταννοήσεως, συνεργασίας, διαλλακτικότητος καὶ ἀγάπης τὸ φωτεινὸν αὐτοῦ ἔργον πρὸς δόξαν τῆς ἀγωνιζομένης σκληρῶς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

Φθιώτιδα

Ἱερὰ Πανήγυρις

Μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ θρησκευτικῆς κατανύξεως ἐωρτάσθη τὴν 15ην Αὐγούστου 1979 ἡ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱερὸν Ναὸν εἰς Βίτωλιν ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θανιακοῦ κ.κ. Καλλίνικου συμπαραστατοῦμένου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐφημερίου καὶ πλήθους πιστῶν.

ΝΕΑΡΑ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΣ ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ

Ἡ Ἑσπία Μουσουλμανὶς 14 ἐτῶν ἐκ Καμοτινῆς ἠσπάσθη τὴν Ὁρθόδοξίαν, βαπτισθεῖσα ἐν Δράμα, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου Προϊερέως π. Μιχαὴλ Σαβθοπούλου τὴν 21ην Αὐγούστου ἐ.ε. ὀνομασθεῖσα Ἐλισάβετ, ὑπὸ τῆς ἀναδόχου αὐτῆς Σεβαστῆς Γ. Παροτίδου. Πρὸ τῆς βαπτισεῶς τῆς ἀνῆλθεν εἰς κάθισμα καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιασματος ὁμολόγησεν πίστιν εἰς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, εἰπούσα τρεῖς φορές: Πιστεύω εἰς τὸν Χριστὸν θέλω νὰ βαπτισθῶ, ἐνῶ τὸ ἀληθίασμα ἀνεφάνει ἄξια.

Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος 32. Τηλ. 628.280
ΑΘΗΝΑΙ

Έν Αθήναις τῇ 9)22 Σεπτεμβρίου 1979

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Τὸ Α)βάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Συνδικὸν Δικαστήριον:

Συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Σεβ)του Μητρο)του Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΥ καὶ τῶν μελῶν: Σεβ)του Πατρῶν καὶ πάσης Πελοποννήσου κ.κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ, Σεβ)του Μαραθῶνος καὶ Εἰδοίας κ.κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ, καὶ τοῦ Σεβ)του Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Συνελθὼν εἰς συνεδρίαν τῇ 11ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1979 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐν τῷ Συνδικῷ Μεγάλῳ Κάνιγγος 32 καὶ τῇ συνήθει τῶν συνεδριῶν αἰθούσῃ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως ἱερέως Κων)νου Βελέντζα, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΣΣΙΑΝΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος Γ.Ο.Χ. Λεβαδείας, κληρικῷ τῆς καθ' Ἡμῶς Ἐκκλησίας, κατηγορουμένου «περὶ τοῦ προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος» εἰς ἣν οὗτος ἐμμένει πειστικῶς εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς παραδοσιακῆς ἀγιογραφίσεως τῆς ὡς ἄνω ἱεράς Εἰκόνης ἀντικαταστήσας ταύτην μὲ τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ.

Ἀναμνησθέντες δὲ ἀφετέρου τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν τὸ πρῶτον τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 17)13.11.78 πρακτικῷ συνεδριάσεσιν τῆς Ἱεράς Ἡμῶν Συνόδου ἀπόφασιν ἐπιβολῆς εἰς αὐτὸν ποινὴν ἀορίστου ἀργίας, τὸ δεύτερον, τὴν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀγίου Προέδρου κ.κ. ΑΤΞΕΝΤΙΟΥ γενομένην εἰς αὐτὸν σύστασιν, εἰς ἣν οὗτος τῇ 9.3.79 ὑπέγραψεν διαβεβαίωσιν «(ὅτι οὐδέποτε εἶχεν κατὰ νοῦ τὴν ὑπεροδόχου καὶ πονηρὰν σκέψιν τῆς ἀποσπάσεως τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἐὰν παρὰ τὴν ἐνυπόγραφον καὶ ὑπεύθυνον δὴ λωσὶν τοῦ πράξεο τὸ ἐναντίον, νὰ θεωρῇται αὐτόχρημα καθηγομένης καὶ ἡ χειροτονία του ὡς μὴ τελεσθεῖσα, Δικάζοντος τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος καὶ προσελθόντος κατὰ τὴν δευσιθεῖσαν δικάσιμον. Διεξελθὼν καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν πάντα τῆς δικογραφίας ἔγγραφα. Ἀκούσαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ προφορικῶς ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπολογησαμένου κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον. Σκεφθὲν κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς μελέτης καὶ τῆς ὅλης ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας καὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Σεβ)του Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ἀπεδείχθη πλῆρως ἡ ἐνοχὴ του. Ἐπειδὴ οὗτος παρέμεινεν ἀμετανόητος καὶ τὸ ἀπέδειξεν μετὰ μῆδος ἐβδομάδος ὅπου προέβην εἰς διακοπὴν πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Ἱεράς Ἡμῶν Συνόδου,

Διὰ Ταῦτα

Κηρύσσει τὸν κατηγορούμενον Ἐνοχον καὶ ἐπιβάλλει εἰς τοῦτον ποινὴν ἀορίστου ἀργίας καὶ ἐὰν παρὰ ταῦτα δὲν μεταμελήθῃ, νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τοῦ Β)βαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Συνδικικοῦ Δικαστηρίου, «ποινὴ Καθαιρέσεως».

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ τοῦ ἀνεκινώθη σήμερον τὴν 9)22 Σεπτεμβρίου 1979.

Ὁ Γραμματεὺς

ΙΕΡ. Κ. ΒΕΛΕΤΖΑΣ

Ὁ Πρόεδρος

+ Ὁ Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Τὰ Μέλη

+ Πατρῶν ΘΕΟΦΙΛΟΣ

+ Μαραθῶνος καὶ Εἰδοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

+ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΓΟΝΕΩΣ
(Ἔργον Ἠθικοθηρησκευτικοκοινωνικόν)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΝΕΠΕΙΑ
ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΗΣ

Λόγῳ τοῦ πολέμου, ἔφυγεν ἡ οἰκογένεια ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, εἰς χωρίον. Ὁ οἰκογενειάρχης ἐργάζετο χειρωνακτικὴν ἐργασίαν εἰς Ἀθήνας. Εἰρχετο καθημερινῶς εἰς τὴν πόλιν, περνῶν μέσα ἀπὸ τὰς σφαῖρας τῶν ἑλασιτῶν εἰς τὰ Δεκεμβριανά, διὰ νὰ ἐργάζεται νὰ ἐξοικονομῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν τῆς οἰκογενείας του καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων του. Ἐνέγραψεν τὰ παιδιὰ εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦ χωρίου, παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν στενοχωρίαν. Σημειωτέον, ὅτι τότε ἐπλήρωναν δίδακτρα καὶ τὰ βιβλία καὶ μάλιστα στὸ τέτατον τέκνον, ἐστὼς ἔνταλμα φυλακίσεως, λόγῳ καθυστερήσεως τῶν διδασκτρων.

ἈΛΛΗ ΣΚΗΝΗ: Γυναίκα ἀρχισε ὁ πόλεμος, ἡ ἀνέχεια αὐξάνει.

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ Γυμνάσιον ὁ πρῶτος υἱὸς δὲν εὑρίσκει ἐργασίαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε πᾶσι ἀκόμη Στρατιώτης, (δὲν τὸν ἐπαιρναν διότι ὅταν θὰ ἐπήγαινε Στρατιώτης θὰ τοῦ ἐπλήρωνε τὸν μισθὸν ὁ ἐργοδότης).

Ὅταν ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ στρατευθῇ ὑπηρετήσεν. Λόγῳ ἀταξίας ἐτιμωρήθη, δικαίως, (ἀλλὰ καὶ μίαν φορὰν ἀδίκως, λόγῳ ἐκδικήσεως), ἐτιμωρήθη ἀπὸ τὸν Λοχαγὸν διότι δὲν τοῦ ἔδωσε ἐν. λυκόπουλον ποῦ εἶχε πιάσει.

Κατόπιν ἀπελύθη καὶ εὗρε εἰς αὐτὸν ὁ πατήρ του ἐργασίαν, ὡς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ποῦ ἔμαθε εἰς τὸν στρατόν. Ἐργάζεται οὐδόλως ὅμως ἐβοήθη τὸν πατέρα του εἰς τὴν προσπάθειάν του, νὰ ἐξοικονομῇ τὰ χρειαζόμενα διὰ τὴν οἰκογένειαν.

Ὅταν τοῦ ζητοῦσε νὰ δώσῃ κάτι, ἔλεγεν δὲν ἔχει. Εἰς τὸν πατέρα ὅμως, ἐνέβαλεν τὴν ὑποψίαν, μήπως τὰ σπαταλᾷ ἀσώτως. Ὡς ἔχων καθῆκον, ὡς πα-

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΤΘΑΙΙΚΗΝ ΑΙΡΕΣΙΝ

«Καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ καταλήψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν. Ἐκθλήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνανται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου».

Εἶναι γεγραμμένον ὅτι, «Πᾶσα φυτεία ἢ οὐκ ἐφύτευεν ὁ Πατήρ ὁ Οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται» (Ματ. ΙΕ' ΙΓ'). Ἄρα, φυτεία ἦν ἐφύτευεν ὁ Ματθαῖος ἐν Κερατέα τὸ ἔτος 1937, ἀναμφιβόλως θὰ ἐκριζωθῇ, ἄνευ πάσης ἀντιλογίας.

Ἐπὶ τεσσαράκοντα δύο ἔτη, δηλαδή ἀπὸ τὸ ἔτος 1937, ὅτε ἀπεσχίσθησαν οἱ Ματθαῖκοι ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἔστησαν τὴν αἵρεσίν των, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ των Ματθαίου, μὴ ἔχοντες ἀληθῆ δόγματα πρὸς σύστασιν, ἤρχισαν τὸ ψεῦδος, τὴν διαβολὴν, τὴν σικοφαντίαν, καὶ πᾶσαν μηχανήν, πᾶσαν πονηράν ἐπινόησιν μετερχόμενοι, ἵνα ποιήσωσι τὸ φῶς σκότος, καὶ τὴν ἀλήθειαν ψεῦδος, γινόμενοι δεινοὶ ψευδοπλάσται, καὶ συναγωνιζόμενοι ἀλλήλοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τίς τι ἑκαστος ἐξ αὐτῶν καινότερον ψεῦσμα δυνήθῃ νὰ ἐπιγεννήσῃ. Διότι ἐν τοῖς Ματθαῖκοις, οὐδεὶς τέλειος, εἰμὴ ὁ μέγας

ψεῦσματα παρ' αὐτοῖς καρποφορήσας.

Ἐπλήσαν τὸν ἀέρα μὲ προφορικὰ ψεῦδη, ἐγέμισαν χάρες καὶ τόμους, μικροὺς καὶ μεγάλους, παλαιοὺς καὶ νέους, ψεῦδη, ψεῦδη, ψεῦδη, συγγράφοντες αὐτοὺς οὐχὶ μετὰ μέλανος, ἀλλὰ μετὰ χολῆς πικρίας, μὴ ἔχοντες ἕτερον ἐχθρόν, π.χ. Μασσώνους, Ἰεχωβάδες, Ἀθέους, Σκυλοφράγκους, Νεοσημερολογίτας, κ.λ.π., ἀλλὰ μόνους ἡμᾶς. Σπανίως ἀπεκρίθημεν εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις καὶ ληρωδίας των, πάντοτε πρᾶεως καὶ εὐσχημόνως, ἀλλ' ἐκείνοι ὡς ἄλλοι κίνες λυσσῶντες, οὐ παύουσι ἕως τοῦ νῦν καθυλακτοῦντες καθ' ἡμῶν, καὶ ἂν ἠδύναντα, θὰ κατέτρωγον καὶ τὰς σάρκας ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐπεὶ κατὰ τὴν Γραφήν, «Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι, ὑπὸ τὸν Οὐρανόν» (Ἐκκλ. Ι'), «Νῦν ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ἡ ἀλήθεια» (Ἰω. ΙΒ' ΚΓ'), καὶ νὰ ἐλέγξωμεν τοὺς προῖσταθένους τοῦ ψεύδους, τοὺς λατρευτάς τοῦ Ματθαίου, διότι, «Πᾶν ψεῦσμα, κἂν μυρίαὶ ἐπινοαίαι βοηθεῖται, τὸν ἔλεγχον κἂν ἐν μακρῷ χρόνῳ, λαβεῖν ἔχειν».

Ἀληθής ὁ λόγος, διότι ἂν καὶ τεσσαράκοντα δύο παρήλθον, ψευδόμενοι καὶ μὴ ἔχοντες τὸν ἀντιλέγοντα οἱ Ματθαῖκοι, ἰδοὺ ἤλθεν ἡ ὥρα, ἵνα ἐλεγχθῶσι ὡς ψεῦστοι καὶ αἱρετικοί. Τίνι τρόπῳ, ἀκούσατε:

Εἰς τὸν Ματθαϊκὸν «Κήρυκα» τοῦ ὁμνῶς Μαρτίου 1979, ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ τοῦ Ματθαϊκοῦ Ἀμφιλοχίου Ταμπουρά, ἐκ Λαρίσης, γνωστοῦ καὶ μὴ ἔξαιρετόν ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας καὶ ἡμῶν, (Οὐχ ὅτι ὑστεροῦν τούτου Οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ), ἔχουσα ψεῦδη, σικοφαντίας, ὕβρεις, ἀνακριθείας, καὶ ἄλλα πολλὰ καθ' ἡμῶν. Ἡμεῖς ἀπεκρίθημεν εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν Ἀποκρίσις Ἀναγκαία, δημοσιευθείσης εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» Ἰουνίου 1979, οὗ μόνον ἀποδείξουν αὐτοὺς, Σχηματικούς, Παρασυναγωγούς, Ψευδοπαλαισημερολογίτας, Ματθαϊκοὺς καὶ οὐχὶ Χριστιανούς.

Ἀνταπεκρίθησαν πρὸς ἡμᾶς, πρῶτος ὁ Ματθαϊκὸς Ἐπίσκοπος Ἐπιφάνειος, τὴν 21ην—7.1979, δεύτερος ὁ Ἱεροδιάκονος αὐτοῦ Νήφων, τὴν 18ην.8.1979 καὶ τρίτος ὁ κ. Ταμπουράς τὴν 5ην.8.1979, οὐχὶ ἀναιροῦντες, ἀλλὰ βεβαιοῦντες τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας εἰς αὐτοὺς προσάπτομεν, διότι εἰς ἄλλα κατηγοροῦνται, εἰς ἕτερα ἀπολογοῦνται. Καὶ πάλιν ἀπεκρίθημεν δεόντως, εἰς μὲν τὸν Ἐπιφάνειον τὴν 30ήν Ἰουλίου, εἰς δὲ τὸν Νήφωνα, τὴν 27ην Αὐγούστου, καὶ εἰς τὸν κ. Ταμπουράν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. Ἀληθεύομεν καὶ οὐ ψευδόμεθα, ὅτι οὐχὶ ἀπολογοῦνται εἰς ὅσα τοὺς κατηγοροῦμεν, καὶ παντὶ τῷ θέλοντι μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν, εἰμεθα πρόθυμοι τοῦ δεῖξαι τὰς ἐπιστολάς ἀμφοτέρων, ἵνα λάμψῃ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐλεγχθῶσι οἱ ψεῦστοι. Ἀκούσατε ἐπανάληψιν τῶν κατηγοριῶν ὧν κατηγοροῦνται οἱ Ματθαῖκοι, καὶ ἕως τοῦ νῦν οὐδεὶς ἐξ ἐκείνων ἀπεκρίθη.

Ἡ ἐπιστολὴ μας Ἀποκρίσις Ἀναγκαία, διαι-

τήρ, τοῦ λέγει: Διὰ τί παιδί μου δὲν ἔχεις; Ἀποῦ, δόξα τῷ Θεῷ, ἐργάζεσαι. Ἔδωκεν τότε ἐλάχιστα. Κατόπιν πάλιν ἤρχισεν τὰ ἴδια. Ὅταν τὸν ἤλεγξεν πάλιν τοῦ λέγει, ὅτι τὰ ἀφήνει εἰς τὸν προῖσταμένον του ἔμπορον. Τοῦ λέγει ὁ πατήρ: νὰ τὸν παίρνῃς τὸν μισθόν σου καὶ νὰ τὸν φέρνῃς στὴν μητέρα σου, πρὸς ἀσφάλειαν ἢ νὰ τὰ βάλῃς στὴν Τράπεζαν διὰ νὰ παίρνῃς καὶ τὸν τόνου. Ἐκεῖνος δὲν συνεμορφώθη, ἀλλ' ἐξηκολούθη νὰ ζῇ εἰς τὴν οἰκονόμειαν, καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ, ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας. Παρήλθεν ὀλίγος καιρὸς, κατόπιν ἤθελεν νὰ κτίσῃ οἰκίαν, διὰ νὰ κατοικήσωσιν ὅλοι διὰ νὰ μὴ δίδουν ἐνοίκια. Ἐκτίσθη ἡ οἰκία, εἰς τὸ οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀγοράσει ὁ πατήρ. Βοηθοῦντος συγχρόνως τοῦ πατρὸς, μὲ ἐλάχιστα χρήματα, περισσεύμα ἐκ πωλήσεως ἑνὸς ἀγροτεμαχίου, βοηθοῦντων ἐπίσης γονέων καὶ ἀδελφῶν, σωματικῶς, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς οἰκίας, διὰ νὰ κατοικήσῃ ὁλόκληρος ἡ οἰκονόμειαν. Ἀλλά, ἄλλαι μὲν βουλαι πατρὸς, ἄλλαι δὲ βουλαι υἱοῦ. Ἐκεῖνος, ὑστεροβούλως βαδίζων, διὰ νὰ βοηθήσουν ὅλοι, δὲν εἶπεν τίποτε. Ἀποῦ ἔφθανεν πρὸς τὸ τέλος ἡ οἰκία, ὁ υἱὸς ἠρραβωνίσθη. Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ οἰκία εἰς τὸ χωρίον, ἐνυμφεύθη. Ἦλλαξεν τελείως ὁ τρόπος τοῦ υἱοῦ πρὸς τὴν οἰκονόμειαν καὶ διότι δὲν εἶχεν τὴν τόλμην νὰ εἴπῃ εἰς τὸν πατέρα νὰ φύγῃ ἡ οἰκονόμειαν τοῦ πατρὸς, ἐδημιούργησεν σκηνάς, τῇ παροτρύνει τῆς νύμφης, διὰ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ ἡ οἰκονόμειαν, διότι ἡ νύμφη ἠκούσθη νὰ εἴπῃ: Εἴπαμε, δὲν θὰ μείνῃ κανεὶς ἐδῶ μέσα!!! Ἀνοησία! βεβαίως καὶ ἐπιπλοκαίτης τῆς νύμφης, διότι εἶχεν ἄνοιαν τοῦ νόμου ὅτι τὸ χάνει τὸ σπίτι ὅταν εἶναι κτισμένον εἰς ξένο οἰκόπεδον.

(Συνεχίζεται)

ρείται εἰς ἑννέα μέρη. Τὰ ὀκτώ μέρη εἶναι κατηγορίαι κατ' ἐκείνων, τὸ ἕνατον οὐ. Κατηγοροῦμεν οὖν τοὺς Ματθαίους ὅτι:

Μέρος πρῶτον: "Ὅτι εἶναι Σχισματικοί, σχισθέντες ἀπ' ἡμῶν ἐν ἔτει 1937. "Ὅτι οἱ Νεοημερολογῖται δὲν ἀπεσχίσθησαν ἐξ ἐκείνων (Ἡὼς, γεννηθέντες τὸ ἔτος 1937;), διότι ἐκόμπαζον οἱ ψευδορρήμονες, ὅτι, ἐκείνοι ἐχώρισαν τοὺς Νεοημερολογῖτας.

Μέρος δεύτερον: "Ὅτι εἶναι Ψευδοπολαισημερολογῖται. Οἱ ἀληθεῖς Παλαισημερολογῖται, ἡμεῖς δηλαδή, ἀρχὴν ἔχομεν τοῦ ὀνόματος τούτου, τὸ ἔτος 1924, λαβόντες ταῦτο ἐξ ἀντιδιαστολῆς τῶν Νεοημερολογῖτων, καὶ παρ' ἐκείνων. Οἱ Ματθαῖοι, γεννηθέντες τὸ ἔτος 1937, οὐδεὶς τοὺς ἐκάλεσεν οὕτω, ἀλλ' αὐτοὶ εἰς ἑαυτοὺς λαβόντες τὸ ὄνομα Παλαισημερολογῖται.

Μέρος τρίτον: "Ὅτι εἶναι Παρασυναγωγὴ, παρασυναχθέντες ἐν ἡμῖν ἐν ἔτει 1937, ποιοῦν σχισθὲν ὀριστικῶς, ἔχοντες τὴν ἔδραν των εἰς τὴν Κερατέαν, εἰς ἣν καὶ ἔπληξαν τὸ Ματθαϊκὸν θυσιαστήριον, ὅπερ ἕως τοῦ νῦν ἔχουσιν.

Μέρος τέταρτον: "Ὅτι οὗτοι δοῖν, σὺν τῷ «ἀγίῳ πατρὶ» αὐτῶν Ματθαίῳ, αἰτιοὶ τῆς ἰδρύσεως ἐντός ἡμῶν τῆς Παρασυναγωγῆς των, τὸ ἔτος 1937.

Μέρος πέμπτον: "Ὅτι αἱ χειροτονίαι τοῦ «ἀγίου πατρὸς» των Ματθαίου, εἰσὶ πασιδύλως παράνομοι. Οὐχ ὁρῶσιν ὅτι ὁ Α' Ἀποστολικὸς Κανὼν, ἡ ἀπαρχὴ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὁ Δ' Κανὼν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς, ὁ Γ' Κανὼν τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς, ὁ ΙΘ' τῆς Ἀντιοχείας, κατεπατήθησαν ὑπὸ τῆς «Ἀγιωσύνης» του; Ἀλλὰ προεῖπομεν ὅτι εἶναι οἱ Ματθαῖοι, ὅμοιοι τοῖς εἰδώλοις, τοῖς ὀφθαλμῖς ἔχουσι, καὶ οὐχ ὁρῶσιν. Εἰς Ἀμερικὴν ἵνα τί ἐπορεύθησαν, χάριν περιπάτου; Ἀλλ' εἶναι συγγνωστοί, ἔχοντες ἀνάστηρον τὴν διάνοιάν των.

Μέρος ἕκτον: Εἰς τὸ μέρος τοῦτο, διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Ταμπουρά οἱ Ματθαῖοι ἀποκρίνονται καταφατικῶς, ὅτι ἀληθῶς μᾶς ἔχουν καθαίρεσι, γράφοντες αὐτολεξεὶ ταῦτα: «Ἀπαντῶμεν καὶ ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ κ. Καλογερόπουλος δὲν εἶναι καθηγημένος, καθ'

ὅτι λαϊκός, διατὶ λοιπὸν ἀνησυχεῖ διὰ τοὺς καθηγημένους; Αὐτοὶ ποὺ εἶναι πράγματι καθηγημένοι, γνωρίζουν πολὺ καλῶς παρὰ τίνων καθηρέθησαν, ἄς ἐρωτήσῃ αὐτοὺς ὁ κ. Καλογερόπουλος, καὶ ἂν δὲν τὸν ἱκανοποιήσουν, ἄς μᾶς ἐρωτήσῃ, θὰ τοῦ ἀπαντήσωμεν ἀπλά καὶ καθαρά».

Ἀποκρινόμεθα οὖν λέγοντες: Οἶδαμεν γὰρ οἶδαμεν τὰ ἔργα σας καὶ ποῦ κατοικεῖτε. Τοὺς κληρικούς μας καθηρέσατε, καὶ τοὺς λαϊκοὺς μας ἀναθεματίσατε. Ἐκεῖ ἐν Κερατέᾳ συνεστήσατε τὰς Μεγάλας Οἰκουμενικὰς, δηλαδή Ματθαϊκὰς Συνόδους, εἰς τὸ περίοπτον Συνδικὸν Μέγαρον, πρὸς φθορὰν καὶ καταδίκην ὑμῶν, παρὰ ἡμῶν. Φυσώμενοι καὶ κομπάζοντες ὥσάν νὰ εἴθε σεῖς οἱ ποιηταὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, γράφετε αὐτολεξεὶ ταῦτα τὰ ὑπέρογκα λόγια:

«... Τὸ Συνδικὸν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενον ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Ματθαίου, ὡς προέδρου, καὶ τῶν μελῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, Τριμυθοῦντος Σπυρίδωνος, Πατρῶν Ἀνδρέου, Θεσσαλονίκης Δημητρίου καὶ Κορινθίας Καλλίστου, παρισταμένου καὶ τοῦ (Μεγάλου) Ἀρχιεραρχατέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Πρωθιερέως Εὐγενίου Τάμπου. Συνελθόντες εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ Συνδικῷ Μεγάρῳ, καὶ τῇ συνήθει τῶν συνεδρίων αἰθαύσῃ σήμερον.....».

Ταῦτα Ματθαῖοι «ἐς ὕστερον» θὰ ἐξετάσωμεν, ἐγγράφως σὰς βεβαιώμεν, σεῖς δὲ ἀρεῖτε πρωτίστως νὰ ἀποκριθεῖτε εἰς τὰς πρὸς ὑμᾶς κατηγορίας. Συνεχίζομεν.

Μέρος ἑβδομον: "Ὅτι ἡ Ἐκκλησία σας δὲν εἶναι Ἁγία, ἀλλὰ πλαγία, οὐχ Ὁρθόδοξος ἀλλὰ κακόδοξος, οὐχὶ Καθολικὴ, ἀλλὰ τοπικὴ, ἰδρυθεῖσα ἐν Κερατέᾳ καὶ οὐχὶ εἰς Ἱερουσόλυμα, ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1937, καὶ οὐχὶ τὸ ἔτος 33 μετὰ Χριστόν, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ματθαίου, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν Κερατέᾳ ἐκλήθητε Ματθαῖοι, καὶ οὐχὶ εἰς Ἀντιόχειαν Χριστιανοί, ὅτι ἐσφετερισθήτε πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας (Ὡς ποιοῦν πᾶσαι αἱ αἰρέσεις), ὀνόματα καὶ σύμβολα, τάξεις καὶ προνόμια, βαθμοὺς καὶ διβλία, καὶ τρόπους, καὶ Κανόνας, Ἀμφια καὶ στολισμούς, Ἑορτὰς καὶ Νομῆνιαι, Εὐχὰς καὶ Ἀκολουθίας, τάξιν Διοικήσεως καὶ Μυστήρια, καὶ τί νὰ τὰ λέγωμεν ὅλα; (Ὅλα αὐτὰ βέβαια, δὲν τὰ κατήχησεν ἡ Ματθαϊκὴ Ἐκκλησία τὸ ἔτος 1937, ἀλλὰ τὰ ἰδιοποιήθη, ἀλλότρια ὄντα).

Μέρος ὄγδον: Καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀπεκρίθησαν οἱ Ματθαῖοι καταφατικῶς, ὅτι ὅς τως ἀποφύγουν νὰ ὀνομάζωσιν τοὺς κληρικούς μᾶς, μὲ τοὺς βαθμούς των, γράφοντες οὕτως.

«Τέλος ληπούμεθα διότι δὲν μπορούμε νὰ ὀνομάσωμεν καὶ νὰ ἀναγνωρίσωμεν τοὺς κληρικούς σας, διότι ἀσφαλῶς καὶ σεῖς τὸ ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν εἶναι διαντόν».

Ἀντιγράφομεν αὐτοῖς Γραφικῶς λέγοντες: «Παιδεύσωσι δίκαιοι καὶ ἐλέγξωσι ἡμᾶς, ἔλαιον δὲ Ματθαϊκῶν, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μας» (Ψαλ. ΡΜ'), καὶ πάλιν «Ἡ ἀναγνώρισίς σας, σὺν ὑμῖν εἴη εἰς ἀπόλειαν» (Πράξ. Η' Κ'). Ἡμεῖς Ματθαῖοι, μαρτυ-

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΔΡΑΜΑ — Αὐγουστος 1979 — Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. ἐκ θρησκευτικοῦ καθήκοντος καὶ εὐγνωμοσύνης ἐνεκεν πρὸς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην αὐτῆς μακαρίτην Θεολόγον Βασιλείην, ἐτέλεσε διετές Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τὴν Κυριακὴν τῆς 20ῆς Αὐγούστου καὶ πρὸς τοῦτο ἐκάλεσεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ.κ. Θεόφιλον, ὅστις μὲ τὸ πατερικὸν θερμὸν κήρυγμά του πρὸς τὸ πᾶν πληθὺς ἐκλήροισμα ἀνεπτέρωσε τὴν πίστιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξίαν. Εἰς τὸ τέλος ἐγένετο ἡ δεξιῶσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐφημερίου.

+ Πρωθιερεὺς ΜΙΧ. Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΡΟΣ

Ἀπαντα τὸν εὐλαβέστατον Κλῆρον καὶ Λαὸν τῆς
καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθута.

Χάρις καὶ Εὐσέβεια ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος,
παρ' ἡμῖν δέ, εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεδριάσασα, ἀπεφάσισεν
ὅπως ἀπὸ τοῦδε καὶ στὸ ἐξῆς, ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Α-
ΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ προσκυνῆται, ἐν ἡ ἱστοροῦνται ὁ
Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀνενδοιάστως,
παράδοσεων. Ὁ μὴ προσκυνῶν Αὐτὴν καὶ σκάνδαλα
ἐμπεδίων, θὰ ὑπόκειται εἰς τὰ ἐνδεικνύμενα κανονι-
κά ἐπιτίμια.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΑΤΕΕΝΤΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κάνιγγος 32 — Τηλ. 628.280.
ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεπτ.) 2-10-ν.η. 1979

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς ἅπαντα τὸν εὐσεβῆ Ἱερὸν Κλῆρον τῆς
καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου, καλοῦν-

ρίαν αἰρετικῶν οὐ λαμβάνομεν, ἔχομεν τὸν Χριστὸν
μαρτυροῦντα ἄνωθεν, ἀποστείλλας τὸ κραταῖον Αὐτοῦ
σκῆπτρον τὸν Τίμιον Σταυρὸν, τὴν 13ην πρὸς τὴν
14ην Σεπτεμβρίου 1925, ἐν Ὑμητῶ, ἄνωθεν τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, τοῦ μικροῦ ποιμνίου Του. Εἰς ἃ οὐ πι-
στεύετε ἐκ φθόνου καὶ κακίας ὑμεῖς οἱ Ματθαίικοι,
ταῦτα οὔτε ἐστίν, οὔτε ἔσται. Ἄρα ἐν τῇ ὑμετέρα
γνώμῃ κεῖται ἡ Ὁρθοδοξία ἡμῶν.

(Συνεχίζεται)

Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σεπτέμβριος 1979

ταὶ ἅπαντες οἱ εὐλαβέστατοι Ἐφημέριοι - Ἱερομόνα-
χοι - Ἀρχ)ται καὶ Ἱερεῖς παντὸς βαθμοῦ, κατέχοντες
ἐφημεριακὰς θέσεις, ὅπως συμπληρώσουν ΦΤΛΛΟΝ
ΜΗΤΡΩΟΤ ΚΛΗΡΙΚΟΤ δι' ὅλων τῶν στοιχείων
καὶ ἀποστείλουν ἐπειγόντως εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς
καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας Κάνιγγος 32.

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν

καὶ πάσης Ἑλλάδος

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΑΤΕΕΝΤΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ἐπιστο-
λὰς, ἔγγραφα κ.τ.λ. πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν
«Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας», ἢ οἱ αἰτοῦντες δια-
φόρους πληροφορίας σχετικὰς εἰς ὅτι ἀφορᾷ
τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ὅπως ἀπευθύνονται εἰς
τὸν Πρόεδρον τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ
ὡς ἄνω περιοδικοῦ, Ἐπίσκοπον Ἀχαρνῶν καὶ
Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανάσιον ἢ εἰς τὸν ἐν τοῖς
Γραφείοις μόνιμον Κληρικὸν Γραμματεᾶ τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου Πρωθιερέα κ. Παναγιώτην
Παναγιωτόπουλον.

Ἐπίσης οἱ ἔχοντες οἰκονομικὰς δοσοληψίας
πρὸς τοὺς ὑπεθύνους διαχειριστὰς χρηματικῶν
καὶ ὑλικῶν, ἢ ἕτερα θέματα οἰκονομικῆς φύσεως,
έον ὅπως ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν
Σύμβουλον - Ἐλεγκτὴν κ. Θεόδωρον Μαριόλην,
ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, ὁδὸς Κάνιγγος 32 —

ΕΚ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματι-
κὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι
τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀπο-
στελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)